

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
Poslanecká sněmovna
2009
V. volební období

917

Vládní návrh

na vydání

zákona

**kterým se mění některé zákony v souvislosti s návrhem zákona o státním rozpočtu
České republiky na rok 2010**

Vládní návrh

ZÁKON

ze dne 2009,

kterým se mění některé zákony v souvislosti s návrhem zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2010

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o dani z nemovitostí

Čl. I

Zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, ve znění zákona č. 315/1993 Sb., zákona č. 242/1994 Sb., zákona č. 248/1995 Sb., zákona č. 65/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 239/2001 Sb., zákona č. 483/2001 Sb., zákona č. 576/2002 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 669/2004 Sb., zákona č. 179/2005 Sb., zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 342/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 1/2009 Sb. a zákona č. 281/2009 Sb., se mění takto:

1. V § 6 odst. 1 písm. a) se slova „0,75 %“ nahrazují slovy „1,5 %“.
2. V § 6 odst. 1 písm. b) se slova „0,25 %“ nahrazují slovy „0,5 %“.
3. V § 6 odst. 2 písm. a) se částka „0,10 Kč“ nahrazuje částkou „0,20 Kč“.
4. V § 6 odst. 2 písm. b) se částka „1,00 Kč“ nahrazuje částkou „2,00 Kč“.
5. V § 6 odst. 2 písm. c) se částka „0,10 Kč“ nahrazuje částkou „0,20 Kč“.
6. V § 11 odst. 1 písm. a) se částka „1 Kč“ nahrazuje částkou „2 Kč“.
7. V § 11 odst. 1 písm. b) se částka „3 Kč“ nahrazuje částkou „6 Kč“ a částka „1 Kč“ se nahrazuje částkou „2 Kč“.

8. V § 11 odst. 1 písm. c) se částka „4 Kč“ nahrazuje částkou „8 Kč“.
9. V § 11 odst. 1 písm. d) bodě 1 se částka „1 Kč“ nahrazuje částkou „2 Kč“.
10. V § 11 odst. 1 písm. d) bodě 2 se částka „5 Kč“ nahrazuje částkou „10 Kč“.
11. V § 11 odst. 1 písm. e) se částka „3 Kč“ nahrazuje částkou „6 Kč“.
12. V § 11 odst. 1 písm. f) se částka „1 Kč“ nahrazuje částkou „2 Kč“.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o daních z příjmů

Čl. II

Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona č. 35/1993 Sb., zákona č. 96/1993 Sb., zákona č. 157/1993 Sb., zákona č. 196/1993 Sb., zákona č. 323/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 114/1994 Sb., zákona č. 259/1994 Sb., zákona č. 32/1995 Sb., zákona č. 87/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 149/1995 Sb., zákona č. 248/1995 Sb., zákona č. 316/1996 Sb., zákona č. 18/1997 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 210/1997 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 111/1998 Sb., zákona č. 149/1998 Sb., zákona č. 168/1998 Sb., zákona č. 333/1998 Sb., zákona č. 63/1999 Sb., zákona č. 129/1999 Sb., zákona č. 144/1999 Sb., zákona č. 170/1999 Sb., zákona č. 225/1999 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 3 /2000 Sb., zákona č. 17/2000 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 72/2000 Sb., zákona č. 100/2000 Sb., zákona č. 103/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 241/2000 Sb., zákona č. 340/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 117/2001 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 239/2001 Sb., zákona č. 453/2001 Sb., zákona č. 483/2001 Sb., zákona č. 50/2002 Sb., zákona č. 128/2002 Sb., zákona č. 198/2002 Sb., zákona č. 210/2002 Sb., zákona č. 260/2002 Sb., zákona č. 308/2002 Sb., zákona č. 575/2002 Sb., zákona č. 162/2003 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 438/2003 Sb., zákona č. 19/2004 Sb., zákona č. 47/2004 Sb., zákona č. 49/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 280/2004 Sb., zákona č. 359/2004, zákona č. 360/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 562/2004 Sb., zákona č. 628/2004 Sb., zákona č. 669/2004 Sb., zákona č. 676/2004 Sb., zákona č. 179/2005 Sb., zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 342/2005 Sb., zákona č. 357/2005 Sb., zákona č. 441/2005 Sb., zákona č. 530/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 552/2005 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 179/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 203/2006 Sb., zákona č. 223/2006 Sb., zákona č. 245/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 29/2007 Sb., zákona č. 67/2007 Sb., zákona č. 159/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 362/2007

Sb. a zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 482/2008 Sb., zákona č. 2/2009 Sb., zákona č. 87/2009 Sb., zákona č. 216/2009 Sb., zákona č. 221/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 289/2009 Sb., zákona č. 303/2009 Sb., zákona č. 304/2009 Sb. a zákona č. 326/2009 Sb., se mění takto:

1. V § 6 odst. 9 se písmeno r) včetně poznámky pod čarou č. 6g zrušuje.

Dosavadní písmena s) a t) se označují jako písmena r) a s).

2. V § 6 odst. 11 se věta první zrušuje.

3. V § 7 odstavec 7 zní:

„(7) Neuplatní-li poplatník výdaje prokazatelně vynaložené na dosažení, zajištění a udržení příjmu, může uplatnit výdaje, s výjimkou uvedenou v § 11 nebo 12, ve výši

a) 80 % z příjmů podle odstavce 1 písm. a) a odstavce 1 písm. b) z příjmů ze živností řemeslných,

b) 60 % z příjmů podle odstavce 1 písm. b), s výjimkou příjmů ze živností řemeslných,

c) 40 % z příjmů podle odstavce 1 písm. c) nebo z příjmů podle odstavce 2 písm. a), s výjimkou příjmů podle odstavce 6, anebo z příjmů podle odstavce 2 písm. b) až d).

Způsob uplatnění výdajů podle tohoto odstavce nelze zpětně měnit.“

4. § 16 včetně nadpisu zní:

„§ 16

Sazba daně

„Daň ze základu daně sníženého o nezdanitelnou část základu daně (§ 15) a o odčitatelné položky od základu daně (§ 34), zaokrouhleného na celé stokoruny dolů činí:

do 2 287 200 Kč	15 %
nad 2 287 200 Kč	343 080 Kč + 23 % z částky přesahující 2 287 200 Kč.“

5. V § 38g odst. 2 se na konci textu věty první doplňují slova „, pokud u něho součet základů pro výpočet zálohy ve zdaňovacím období nepřesáhne částku 2 287 200 Kč.“

6. § 38h odstavec 2 zní:

„(2) Záloha ze základu pro výpočet zálohy, zaokrouhleného do 100 Kč na celé koruny nahoru a nad 100 Kč na celé stokoruny nahoru, za kalendářní měsíc činí:

do 190 600 Kč	15 %
nad 190 600 Kč	28 590 + 23 % z částky přesahující 190 600 Kč.“.

Čl. III

Přechodná ustanovení

1. Pro daňové povinnosti u daně z příjmů za zdaňovací období, předcházející dni nabytí účinnosti tohoto zákona, a pro zdaňovací období, které započalo v roce 2009, jakož i pro práva a povinnosti s tím související, se použijí dosavadní právní předpisy.
2. Ustanovení § 7 odst. 7 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije i pro zdaňovací období, které započalo v roce 2009.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona, kterým se mění zákon o povinném značení lihu a zákon o daních z příjmů

Čl. IV

V zákoně č. 289/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 676/2004 Sb., o povinném značení lihu a o změně zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, se část druhá zrušuje.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o spotřebních daních

Čl. V

Zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění zákona č. 479/2003 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 313/2004 Sb., zákona č. 558/2004 Sb., zákona č. 693/2004 Sb., zákona č. 179/2005 Sb., zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 379/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 310/2006 Sb., zákona č. 575/2006 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 270/2007 Sb., zákona č. 296/2007, zákona č. 37/2008 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 245/2008 Sb., zákona č. 309/2008 Sb., zákona č. 87/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 292/2009 Sb. a zákona č. 326/2009 Sb., se mění takto:

1. V § 48 odst. 1 sloupci „Sazba daně“ se číslo „11 840“ nahrazuje číslem „12 840“ a číslo „9 950“ se nahrazuje číslem „10 950“.
2. V § 48 odst. 3, 6, 13 a 17 se číslo „11 840“ nahrazuje číslem „12 840“.
3. V § 48 odst. 5 se číslo „6 866“ nahrazuje číslem „7 665“.
4. V § 48 odst. 18 se číslo „9 950“ nahrazuje číslem „10 950“.
5. V § 70 sloupci „Sazba daně“ se číslo „26 500“ nahrazuje číslem „28 500“ a číslo „13 300“ se nahrazuje číslem „14 300“.
6. V § 85 odst. 1 sloupci „Sazba daně v Kč/hl za každé celé procento extraktu původní mladiny“ se nahrazuje číslo „24,00“ číslem „32,00“, číslo „12,00“ číslem „16,00“, číslo „14,40“ číslem „19,20“, číslo „16,80“ číslem „22,40“, číslo „19,20“ číslem „25,60“ a číslo „21,60“ číslem „28,80“.
7. V § 104 odst. 1 sloupci „Procentní část“ se číslo „28“ nahrazuje číslem „29“, ve sloupci „Pevná část“ se číslo „1,03“ nahrazuje číslem „1,09“, číslo „1 280,00“ se nahrazuje číslem „1 350,00“ a ve sloupci „Minimální“ se číslo „1,92“ nahrazuje číslem „2,04“.

Čl. VI

Přechodná ustanovení

1. Zajištění daně podle zákona č. 353/2003 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, poskytnuté provozovateli daňových skladů, oprávněnými příjemci a daňovými zástupci pro zasílání vybraných výrobků se považuje za zajištění daně poskytnuté podle zákona č. 353/2003 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, za podmínky, že uvedené osoby zvýší zajištění daně do 60 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona tak, aby odpovídalo zajištění daně poskytnutému podle č. 353/2003 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
2. Má-li po dni nabytí účinnosti tohoto zákona dojít ke změně způsobu zajištění daně poskytnutého provozovateli daňových skladů, tyto osoby
 - a) podají do 15 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona celnímu ředitelství prostřednictvím celního úřadu návrh na změnu způsobu zajištění daně a
 - b) poskytnou do 15 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o změně způsobu zajištění daně zajištění daně v souladu s tímto rozhodnutím;jinak povolení k provozování daňového skladu vydané podle § 20 zákona č. 353/2003 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, pozbývá platnosti dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. Celní ředitelství o návrhu na změnu způsobu zajištění daně podle bodu 2 rozhodne do 30 dnů ode dne zahájení řízení. Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání ve lhůtě 10 dnů ode dne jeho doručení; odvolání proti rozhodnutí má odkladný účinek.
4. Zajištění daně poskytnuté pro dopravu vybraných výrobků v režimu podmíněného osvobození od daně nebo pro dopravu vybraných výrobků osvobozených od daně, zahájenou přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a ukončenou po dni nabytí účinnosti tohoto zákona, se považuje za zajištění daně poskytnuté v souladu se zákonem č. 353/2003 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o dani z přidané hodnoty

Čl. VII

Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění zákona č. 635/2004 Sb., zákona č. 669/2004 Sb., zákona č. 124/2005 Sb., zákona č. 215/2005 Sb., zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 441/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 230/2006 Sb., zákona č. 319/2006 Sb., zákona č. 172/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 270/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 302/2008 Sb., zákona č. 87/2009 Sb. a zákona č. 281/2009 Sb., se mění takto:

1. V § 37 odst. 1 a 2 se číslo „19“ nahrazuje číslem „20“ a číslo „9“ se nahrazuje číslem „10“.
2. V § 38 odst. 4 se číslo „19“ nahrazuje číslem „20“ a číslo „9“ se nahrazuje číslem „10“.
3. V § 47 odst. 1 písm. a) se číslo „19“ nahrazuje číslem „20“.
4. V § 47 odst. 1 písm. b) se číslo „9“ nahrazuje číslem „10“.

Čl. VIII

Přechodná ustanovení

1. Pro daňové povinnosti u daně z přidané hodnoty za zdaňovací období předcházející den nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i pro práva a povinnosti s tím související, se použijí dosavadní právní předpisy.
2. Plátce, který dodává elektřinu, plyn, vodu, teplo, chlad nebo poskytuje telekomunikační služby, je za zúčtovací období zahrnující jak část roku 2009, tak část roku 2010, oprávněn provést mimořádný odečet z měřících zařízení k 31. prosinci 2009, případně provést propočtení spotřeby při dodání elektřiny, plynu, vody, tepla a chladu a při poskytnutí telekomunikačních služeb k datu 31. prosince 2009, a to i tehdy, bude-li odečet z měřících

zařízení proveden až po tomto datu. V těchto případech pak u spotřeby za období do 31. prosince 2009 plátce uplatní sazbu daně platnou do 31. prosince 2009 a u spotřeby za období od 1. ledna 2010 plátce uplatní sazbu daně platnou od 1. ledna 2010.

3. Plátce, kterému vznikla povinnost přiznat daň z úplat přijatých přede dnem uskutečnění zdanitelného plnění, a to nejpozději do 31. prosince 2009, použije při vyúčtování těchto přijatých úplat ke dni uskutečnění zdanitelného plnění po 1. lednu 2010 sazbu daně z přidané hodnoty platnou ke dni vzniku povinnosti přiznat daň z přidané hodnoty při přijetí úplaty.
4. U smluv o finančním pronájmu, které byly uzavřeny do 31. prosince 2008 podle zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném do 31. prosince 2008, a jejichž předmět smlouvy byl předán do užívání nájemci do 31. prosince 2008, se po 1. lednu 2010 uplatní sazba daně platná do 31. prosince 2008.

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti

ČI.IX

Zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 160/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 241/1994 Sb., zákona č. 59/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 149/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 113/1997 Sb., zákona č. 134/1997 Sb., zákona č. 306/1997 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 118/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 238/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 353/2001 Sb., zákona č. 263/2002 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 424/2003 Sb., zákona č. 425/2003 Sb., zákona č. 437/2003 Sb., zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 281/2004 Sb., zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 168/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 62/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 585/2006 Sb., zákona č. 153/2007 Sb., zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 2/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 221/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb. a zákona č. 303/2009 Sb., se mění takto:

1. V § 7 odst. 1 písm. a) bodě 1 a v § 9 odst. 2 a 5 se číslo „2009“ nahrazuje číslem „2010“.
2. V § 7 odst. 1 písm. a) bodě 1 a 2 a odst. 2 a v § 9 odst. 3, 4 a 5 se číslo „2010“ nahrazuje číslem „2011“.
3. V § 15 odst. 1 větě druhé se slova „(§ 15a)“ nahrazují slovy „(§ 15a a 15b)“.
4. Za § 15a se vkládá nový § 15b, který zní:

„§ 15b

Za období od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2010 je maximálním vyměřovacím základem podle § 15a odst. 1 a 5 částka ve výši sedmdesátidvounásobku průměrné mzdy.“

5. § 21a včetně nadpisu se zrušuje.

Čl. X

Přechodná ustanovení

1. Pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti za kalendářní měsíce před rokem 2011 odvádějí zaměstnavatelé podle zákona č. 589/1992 Sb., ve znění účinném do 31. prosince 2010.
2. Sleva na pojistném podle § 21a zákona č. 589/1992 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, náleží naposledy za prosinec 2009.

ČÁST SEDMÁ

Změna zákona o státní sociální podpoře

Čl. XI

Zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění zákona č. 137/1996 Sb., zákona č. 132/1997 Sb., zákona č. 242/1997 Sb., zákona č. 91/1998 Sb., zákona č. 158/1998 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 118/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 271/2001 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 125/2003 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 424/2003 Sb., zákona č. 438/2003 Sb., zákona č. 453/2003 Sb., zákona č. 53/2004 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 315/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 562/2004 Sb., zákona č. 124/2005 Sb., zákona č. 168/2005 Sb., zákona č. 204/2005 Sb., zákona č. 218/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 381/2005 Sb., zákona č. 552/2005 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 113/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona 134/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 214/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 585/2006 Sb., zákona č. 213/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 269/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 239/2008 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 414/2008 Sb. a zákona č. 326/2009 Sb., se mění takto:

1. § 17 a 18 včetně nadpisů znějí:

„§ 17

Podmínky nároku na přídavek na dítě

Nárok na přídavek na dítě má nezaopatřené dítě, jestliže rozhodný příjem v rodině nepřevyšuje součin částky životního minima rodiny a koeficientu 2,40.

§ 18

Výše přídatku na dítě

Výše přídatku na dítě činí za kalendářní měsíc, jde-li o nezaopatřené dítě ve věku

- a) do 6 let 500 Kč,
- b) od 6 do 15 let 610 Kč,
- c) od 15 do 26 let 700 Kč.“.

2. V § 32 odstavec 1 zní:

„(1) Výše rodičovského příspěvku činí

a) od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2010

- 1. 10 260 Kč měsíčně, jde-li o rodičovský příspěvek ve zvýšené výměře,
- 2. 6 840 Kč měsíčně, jde-li o rodičovský příspěvek v základní výměře,
- 3. 3 420 Kč měsíčně, jde-li o rodičovský příspěvek ve snížené výměře,
- 4. 2 700 Kč měsíčně, jde-li o rodičovský příspěvek v nižší výměře,

b) po 31. prosinci 2010

- 1. 11 400 Kč měsíčně, jde-li o rodičovský příspěvek ve zvýšené výměře,
- 2. 7 600 Kč měsíčně, jde-li o rodičovský příspěvek v základní výměře,
- 3. 3 800 Kč měsíčně, jde-li o rodičovský příspěvek ve snížené výměře,
- 4. 3 000 Kč měsíčně, jde-li o rodičovský příspěvek v nižší výměře.“.

3. V § 46 odstavec 1 zní:

„(1) Výše porodného činí na každé dítě

- a) narozené v období od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2010 částku 10 000 Kč,
- b) narozené po 31. prosinci 2010 částku 13 000 Kč.“.

Čl. XII

Přechodná ustanovení

- 1. Přídatku na dítě podle § 17 a 18 a rodičovský příspěvek ve výši podle § 32 náležející přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona podle zákona č. 117/1995 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, náleží naposledy za měsíc prosinec 2009.
- 2. Porodné na dítě narozené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona náleží podle § 46 odst. 1 zákona č. 117/1995 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
- 3. Úřady práce do jednoho měsíce ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona stanoví nově nárok na přídatku na dítě a jeho výši podle § 17 a 18 a výši rodičovského příspěvku

podle § 32 odst. 1 písm. a) zákona č. 117/1995 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

4. Úřady práce doručí nejpozději do dne výplaty přídavku na dítě a rodičovského příspěvku náležející za měsíc leden 2010 písemné sdělení o změně přídavku na dítě podle § 17 a 18 a o změně výše rodičovského příspěvku v období od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2010 podle § 32 odst. 1 písm. a) zákona č. 117/1995 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Toto sdělení se nedoručuje do vlastních rukou.
5. Rodičovský příspěvek ve výši podle § 32 odst. 1 písm. a) zákona č. 117/1995 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, náleží naposledy za měsíc prosinec 2010.
6. Úřady práce do 31. ledna 2011 stanoví nově výši rodičovského příspěvku podle § 32 odst. 1 písm. b) zákona č. 117/1995 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
7. Úřady práce doručí nejpozději do dne výplaty rodičovského příspěvku náležející za měsíc leden 2011 písemné sdělení o změně jeho výše v období po 31. prosinci 2010 podle § 32 odst. 1 písm. b) zákona č. 117/1995 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Toto sdělení se nedoručuje do vlastních rukou.

ČÁST OSMÁ

Změna zákona o sociálních službách

Čl. XIII

Zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění zákona č. 29/2007 Sb., zákona č. 213/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 479/2008 Sb., zákona č. 108/2009 Sb., zákona č. 206/2009 Sb., zákona č. 223/2009 Sb. a zákona č. 227/2009 Sb., se mění takto:

1. Za § 11 se vkládá nový § 11a, který zní:

„§ 11a

V období od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2010 činí výše příspěvku podle § 11 odst. 2 písm. a) 1 000 Kč za kalendářní měsíc a výše příspěvku podle § 11 odst. 2 písm. b) 3 200 Kč za kalendářní měsíc.“

2. V § 14a odst. 2 se na konci textu věty první doplňují slova „; v období od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2010 se přitom příspěvek ve stupni I (lehká závislost) a ve stupni II (středně těžká závislost) vyplácí ve výši podle § 11a“.

Čl. XIV

Přechodná ustanovení

1. Příspěvek na péči ve stupni I (lehká závislost) a ve stupni II (středně těžká závislost) ve výši podle § 11 odst. 2 písm. a) a b) zákona č. 108/2006 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, náleží naposledy za měsíc prosinec 2009.
2. Osobám starším 18 let, které mají v měsíci lednu 2010 nárok na příspěvek na péči ve stupni I (lehká závislost) nebo ve stupni II (středně těžká závislost), stanoví obecní úřady obcí s rozšířenou působností od 1. ledna 2010 výši příspěvku na péči podle § 11a zákona č. 108/2006 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Těmto osobám obecní úřady obcí s rozšířenou působností doručí nejpozději k datu výplaty příspěvku za měsíc leden 2010 písemné sdělení o této změně výše příspěvku na péči v období od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2010. Toto písemné sdělení se nedoručuje do vlastních rukou.
3. Příspěvek na péči ve stupni I (lehká závislost) a ve stupni II (středně těžká závislost) ve výši podle § 11a zákona č. 108/2006 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, náleží naposledy za měsíc prosinec 2010.
4. Osobám starším 18 let, které mají v měsíci lednu 2011 nárok na příspěvek ve stupni I (lehká závislost) nebo ve stupni II (středně těžká závislost), stanoví obecní úřady obcí s rozšířenou působností od 1. ledna 2011 výši příspěvku na péči podle § 11 odst. 2 písm. a) a b) zákona č. 108/2006 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST DEVÁTÁ

Změna zákona o nemocenském pojištění

Čl. XV

Zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění zákona č. 585/2006 Sb., zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 239/2008 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 479/2008 Sb., zákona č. 2/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 158/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 302/2009 Sb. a zákona č. 303/2009 Sb., se mění takto:

1. Za § 21 se vkládá nový § 21a, který zní:

„§ 21a

V období od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2010 se při úpravě denního vyměřovacího základu podle § 21 odst. 1 písm. b) pro výpočet peněžité pomoci v mateřství a vyrovnávacího příspěvku v těhotenství a mateřství počítá do částky první redukční hranice 90 %.“

2. Za § 29 se vkládá nový § 29a, který zní:

„§ 29a

Výše nemocenského za kalendářní den v období od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2010 činí 60 % denního vyměřovacího základu.“.

3. Za § 37 se vkládá nový § 37a, který zní:

„§ 37a

Výše peněžité pomoci v mateřství za kalendářní den v období od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2010 činí 60 % denního vyměřovacího základu.“.

4. Za § 40 se vkládá nový § 40a, který zní:

„§ 40a

V období od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2010 činí podpůrčí doba u ošetřovného podle § 40 odst. 1 písm. a) nejdéle 6 kalendářních dnů a podle § 40 odst. 1 písm. b) nejdéle 13 kalendářních dnů. Podpůrčí doba počíná od čtvrtého dne potřeby ošetřování nebo péče.“.

Čl. XVI

Přechodná ustanovení

1. Vznikl-li nárok na nemocenské, peněžitou pomoc v mateřství nebo vyrovnávací příspěvek v těhotenství a mateřství před 1. lednem 2010 a trvá i po 31. prosinci 2009, upraví se výše této dávky za kalendářní den od 1. ledna 2010 podle § 21a, 29a a 37a zákona č. 187/2006 Sb., ve znění účinném ode dne 1. ledna 2010.
2. Vznikla-li potřeba ošetřování (péče) před 1. lednem 2010 a trvá i po 31. prosinci 2009, vyplácí se ošetřovné za podmínek a po dobu podle předpisů účinných do dne 1. ledna 2010; to platí i v případě, kdy potřeba ošetřování (péče) vznikla před 1. lednem 2010 a trvá i po 31. prosinci 2009 a v průběhu tohoto ošetřování (péče) druhý z oprávněných převezme ošetřování (péči) nebo se zastaví běh podpůrčí doby.
3. Vznikl-li nárok na nemocenské, peněžitou pomoc v mateřství nebo vyrovnávací příspěvek v těhotenství a mateřství před 1. lednem 2011 a trvá i po 31. prosinci 2010, upraví se výše této dávky za kalendářní den od 1. ledna 2011 podle právních předpisů účinných ode dne 1. ledna 2011.
4. Vznikla-li potřeba ošetřování (péče) před 1. lednem 2011 a trvá i po 31. prosinci 2010, vyplácí se ošetřovné od 1. ledna 2011 za podmínek a po dobu podle právních předpisů účinných ode dne 1. ledna 2011.

ČÁST DESÁTÁ

Změna zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

Čl. XVII

Zákon č. 206/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, se mění takto:

1. V čl. II bodě 3 větě první se slova „31. března 2010“ nahrazují slovy „31. března 2011“ a ve větě druhé se slova „1. ledna 2010“ nahrazují slovy „1. ledna 2011“.
2. V čl. II bodě 4 se slova „prosinci 2009“ nahrazují slovy „prosinci 2010“, slova „31. prosince 2009“ se nahrazují slovy „31. prosince 2010“ a slova „1. ledna 2010“ se nahrazují slovy „1. ledna 2011“.
3. V čl. VI písm. b) se slova „1. ledna 2010“ nahrazují slovy „1. ledna 2011“.

ČÁST JEDENÁCTÁ

Změna zákona o zaměstnanosti

Čl. XVIII

V zákoně č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění zákona č. 168/2005 Sb., zákona č. 202/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 350/2005 Sb., zákona č. 382/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 428/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 495/2005 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 214/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 159/2007 Sb., zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 213/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 362/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 57/2008 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 479/2008 Sb., zákona č. 158/2009 Sb., zákona č. 223/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb. a zákona č. 326/2009 Sb., se § 50a včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 32h zrušuje.

ČÁST DVANÁCTÁ

Změna zákona o podpoře hospodářského růstu a sociální stability

Čl. XIX

Zákon č. 326/2009 Sb., o podpoře hospodářského růstu a sociální stability, se mění takto:

1. Část druhá a v části jedenácté čl. XV body 3 a 4 se zrušují.
2. V části čtrnácté čl. XVIII se písmeno b) zrušuje, zároveň se zrušuje označení písmene a) a na jeho konci se čárka nahrazuje tečkou.

ČÁST TRINÁCTÁ

Změna zákona o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky

Čl. XX

Zákon č. 551/1991 Sb., o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, ve znění zákona č. 592/1992 Sb., zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 60/1995 Sb., zákona č. 149/1996 Sb., zákona č. 48/1997 Sb., zákona č. 305/1997 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 127/1998 Sb., zákona č. 69/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 49/2002 Sb., zákona č. 420/2003 Sb., zákona č. 455/2003 Sb., zákona č. 438/2004 Sb., zákona č. 117/2006 Sb., zákona č. 261/2007 Sb. a zákona č. 296/2007 Sb., se mění takto:

1. V § 2 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Pojišťovna nesmí při náboru pojištěnců, a to ani je-li tento nábor prováděn prostřednictvím třetích osob, poskytovat nebo nabízet těmto pojištěncům v souvislosti s přihlášením se k Pojišťovně žádné peněžní ani nepeněžní plnění ani jinou výhodu nad rámec plnění poskytovaného jejím pojištěncům z veřejného zdravotního pojištění, a to ani v případě, že toto plnění nebo výhoda je hrazena z jiných zdrojů než z prostředků plynoucích z veřejného zdravotního pojištění.“

2. V § 24b odst. 1 větě první se za slova „až do výše 500 000 Kč“ vkládají slova „a za porušení povinností uvedených v § 2 odst. 4 až do výše 1 000 000 Kč“.

ČÁST ČTRNÁCTÁ

Změna zákona o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách

Čl. XXI

Zákon č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 15/1993 Sb., zákona č. 60/1995 Sb., zákona č. 149/1996 Sb., zákona č. 48/1997 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 127/1998 Sb., zákona č. 225/1999 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 49/2002 Sb., zákona č. 420/2003 Sb., zákona č. 438/2004 Sb., zákona č. 117/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 218/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb. a zákona č. 296/2007 Sb., se mění takto:

1. V § 5 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Zaměstnanecká pojišťovna nesmí při náboru pojištěnců, a to ani je-li tento nábor prováděn prostřednictvím třetích osob, poskytovat nebo nabízet těmto pojištěncům v souvislosti s přihlášením se k této zaměstnanecké pojišťovně žádné peněžní ani nepeněžní plnění ani jinou výhodu nad rámec plnění poskytovaného jejím pojištěncům z veřejného zdravotního pojištění, a to ani v případě, že toto plnění nebo výhoda je hrazena z jiných zdrojů než z prostředků plynoucích z veřejného zdravotního pojištění.“

2. V § 23a odst. 1 větě první se za slova „až do výše 500 000 Kč“ vkládají slova „a za porušení povinností uvedených v § 5 odst. 4 až do výše 1 000 000 Kč“.

ČÁST PATNÁCTÁ

Změna zákona o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění

Čl. XXII

Zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 15/1993 Sb., zákona č. 161/1993 Sb., zákona č. 324/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 241/1994 Sb., zákona č. 59/1995 Sb., zákona č. 149/1996 Sb., zákona č. 48/1997 Sb., zákona č. 127/1998 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 118/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 138/2001 Sb., zákona č. 49/2002 Sb., zákona č. 176/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 424/2003 Sb., zákona č. 455/2003 Sb., zákona č. 53/2004 Sb., zákona č. 438/2004 Sb., zákona č. 123/2005 Sb., zákona č. 381/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 62/2006 Sb., zákona č. 117/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 214/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 306/2008 Sb. a zákona č. 227/2009 Sb., se mění takto:

1. V § 3 odst. 15 se slovo „čtyřicetiosminásobku“ nahrazuje slovem „sedmdesátidvounásobku“.
2. V § 3a odst. 2 se slovo „čtyřicetiosminásobku“ nahrazuje slovem „sedmdesátidvounásobku“.
3. V § 3a odst. 5 se slovo „čtyřicetiosminásobek“ nahrazuje slovem „sedmdesátidvounásobek“.
4. § 3c včetně poznámky pod čarou č. 37 zní:

„§ 3c

(1) Vyměřovací základ pro pojistné hrazené státem za osobu, za kterou je podle zvláštního právního předpisu³⁷⁾ plátcem pojistného stát, se stanoví ve výši 5 355 Kč na kalendářní měsíc.

(2) Částku vyměřovacího základu uvedenou v odstavci 1 může vláda vždy do 30. června změnit svým nařízením, a to s účinností k 1. lednu roku následujícího; přihlíží přitom k vývoji průměrné mzdy zveřejňované Českým statistickým úřadem, k možnostem státního rozpočtu a k vývoji finanční bilance veřejného zdravotního pojištění.

³⁷⁾ Zákon č. 48 /1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“

ČÁST ŠESTNÁCTÁ

Změna zákona o veřejném zdravotním pojištění

Čl. XXIII

Zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 242/1997 Sb., zákona č. 2/1998 Sb., zákona č. 127/1998 Sb., zákona č. 225/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 167/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 459/2000 Sb., zákona č. 176/2002 Sb., zákona č. 198/2002 Sb., zákona č. 285/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 222/2003 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 424/2003 Sb., zákona č. 425/2003 Sb., zákona č. 455/2003 Sb., zákona č. 85/2004 Sb., zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 422/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 438/2004 Sb., zákona č. 123/2005 Sb., zákona č. 168/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 350/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 47/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 117/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 214/2006 Sb., zákona č. 245/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 340/2006 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 57/2007 Sb., zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 137/2008 Sb., zákona č. 270/2008 Sb., zákona č. 274/2008, zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 59/2009 Sb., zákona č. 158/2009 Sb. a zákona č. 227/2009 Sb., se mění takto:

1. V § 15 odst. 6 se za slova „v odstavci 5“ vkládají slova „věte první“.
2. V § 15 odst. 6 písm. c) se slovo „nebo“ zrušuje.
3. V § 15 odst. 6 se na konci písmene d) tečka nahrazuje slovem „, nebo“ a doplňuje se písmeno e), které zní:

- „e) které jsou prvním nebo druhým generikem podle § 39b odst. 4 a jejich držitel registrace se písemně v průběhu řízení o stanovení výše a podmínek úhrady nezavázal dodávat léčivý přípravek nebo potravinu pro zvláštní lékařské účely na český trh po dobu 12 měsíců ode dne účinnosti stanovené výše a podmínek úhrady.“.
4. V § 17 se na konci odstavce 8 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno d), které zní:
- „d) smlouvy distributorům léčivé přípravky, potravinu pro zvláštní lékařské účely a zdravotnické prostředky.“.
5. V § 30 odst. 2 písmeno b) zní:
- „b) poskytnutí očkovacích látek
1. proti vzteklině,
 2. proti tetanu při poraněních a nehojících se ranách,
 3. proti tuberkulóze včetně přeočkování dětí od dovršení jedenáctého do dovršení dvanáctého roku věku po předchozím provedení tuberkulinového testu, pokud byl tento test negativní, a testování s použitím tuberkulinového testu,
 4. proti chřipce u pojištěnců nad 65 let věku, u pojištěnců po splenektomii nebo po transplantaci krvetvorných buněk, u pojištěnců, kteří trpí závažným chronickým farmakologicky řešeným onemocněním srdce a cév, nebo dýchacích cest, nebo ledvin nebo diabetem a u pojištěnců umístěných v léčebnách dlouhodobě nemocných nebo v domovech pro seniory, anebo v domovech pro osoby se zdravotním postižením nebo v domovech se zvláštním režimem,
 5. proti pneumokokovým infekcím, bylo-li očkování zahájeno mezi třetím a pátým měsícem věku pojištěnce a pokud 3 dávky očkovací látky byly aplikovány do sedmého měsíce věku pojištěnce; hrazená péče zahrnuje i přeočkování ve druhém roce věku pojištěnce,
- jestliže tyto očkovací látky náležejí do skupin léčivých látek podle přílohy č. 2 tohoto zákona.“.
6. V § 39a odst. 4 větě první se slova „o 20 %“ nahrazují slovy „o 25 %“, slova „odstavce 1“ se nahrazují slovy „odstavce 2“ a na konci odstavce se doplňuje věta „U druhého generika se cena dále snižuje o 10 %.“.
7. V § 39b odst. 4 se slova „o 20 %“ nahrazují slovy „o 25 %“ a na konci odstavce se doplňují věty „U druhého generika se tato úhrada dále snižuje o 10 %. Snižování úhrady podle věty první až třetí se neprovede, pokud se držitel registrace generika v průběhu řízení o stanovení výše a podmínek úhrady písemně nezaváže dodávat léčivý přípravek nebo potravinu pro zvláštní lékařské účely na český trh po dobu 12 měsíců ode dne účinnosti stanovené výše a podmínek úhrady tak, aby podíl objemu prodeje jím dodávaného léčivého přípravku nebo potravinu pro zvláštní lékařské účely na celkovém objemu prodeje v zásadě terapeuticky zaměnitelných léčivých přípravků nebo potravin

pro zvláštní lékařské účely, obsahujících tutéž léčivou látku, dosáhl v tomto období alespoň 3 %, nejsou-li tento léčivý přípravek nebo potravina pro zvláštní lékařské účely požadovány v objemu nižším. V případě, že souběžně probíhá řízení o stanovení výše a podmínek úhrady prvního i druhého generika, postačí, jestliže se písemně zaváže držitel registrace druhého generika.“.

8. V § 39c odst. 2 písmeno a) zní:

„a) nejnižší ceny pro konečného spotřebitele připadající na denní terapeutickou dávku léčivého přípravku nebo potraviny pro zvláštní lékařské účely zařazených do referenční skupiny, zjištěné v kterékoliv zemi Evropské unie pro léčivý přípravek nebo potravinu pro zvláštní lékařské účely dostupné v České republice; léčivým přípravkem nebo potravinou pro zvláštní lékařské účely dostupnou na trhu v České republice se rozumí léčivý přípravek nebo potravina pro zvláštní lékařské účely, jejichž podíl na celkovém objemu prodeje v zásadě terapeuticky zaměnitelných léčivých přípravků nebo potravin pro zvláštní lékařské účely, obsahujících tutéž léčivou látku, činil v uplynulém kalendářním čtvrtletí nejméně 3 %, nejde-li o první až třetí generikum k léčivé látce, které je uváděno na trh v České republice; takové první až třetí generikum se vždy považuje za dostupné na trhu v České republice. V členských státech Evropské unie se léčivý přípravek nebo potravina pro zvláštní lékařské účely považuje za dostupnou, není-li prokázán opak; zahraniční cena pro konečného spotřebitele se pro účely stanovení základní úhrady upravuje o případné rozdíly ve výši daní a obchodních přírůžek mezi státem, kde byla zjištěna a Českou republikou,“.

9. V § 39c se doplňují odstavce 7 a 8, které znějí:

„(7) Základní úhrada referenční skupiny se stanoví v rámci periodické revize systému podle § 39l a je platná až do změny v následující revizi systému.

(8) V řízeních o stanovení výše a podmínek úhrady se do změny základní úhrady provedené v následující revizi systému použije pro stanovení výše úhrady všech dalších v zásadě terapeuticky zaměnitelných léčivých přípravků a potravin pro zvláštní lékařské účely výše základní úhrady referenční skupiny stanovená podle odstavce 7, pokud

- a) nevyjdou najevo nové, nebo dříve neznámé skutečnosti, které mohou ovlivnit výši základní úhrady tak, že předpokládaná úspora prostředků veřejného zdravotního pojištění pro v zásadě terapeuticky zaměnitelné léčivé přípravky a potraviny pro zvláštní lékařské účely je vyšší než 50 000 000 Kč ročně,
- b) nejde o změnu základní úhrady v případě, že bylo ukončeno uvádění nejméně nákladného léčivého přípravku nebo potraviny pro zvláštní lékařské účely podle odstavce 5 na trh, a je nezbytné zabezpečit plnou úhradu jiného léčivého přípravku nebo potraviny pro zvláštní lékařské účely v souladu s přílohou č. 2 tohoto zákona, nebo
- c) nejde o změnu základní úhrady na základě výsledků cenové soutěže.

V takovém případě Ústav neprodleně zahájí revizi systému úhrad u všech v zásadě terapeuticky zaměnitelných léčivých přípravků a potravin pro zvláštní lékařské účely a řízení o stanovení nebo změně výše a podmínek úhrady provede společně s řízením podle § 39l postupem podle § 39p.“.

10. V § 39f se na konci odstavce 3 doplňuje věta „Osoby uvedené v odstavci 2 písm. c) mohou žádost podat pouze v případě, že léčivý přípravek nebo potravinu pro zvláštní lékařské účely podléhá regulaci maximální cenou a jeho stanovená maximální cena je vyšší, než cena vypočtená podle § 39a odst. 2, nebo maximální cena nebyla stanovena.“.
11. V § 39i odst. 1 písmeno a) zní:
„a) § 39f odst. 2 písm. a) až c), pokud jde o maximální cenu; osoby uvedené v § 39f odst. 2 písm. c) mohou podat žádost pouze v případě, že stanovená maximální cena léčivého přípravku nebo potravinu pro zvláštní lékařské účely je vyšší, než cena vypočtená podle § 39a odst. 2,“.
12. V § 39l se doplňuje odstavec 4, který zní:
„(4) Revize systému úhrad se provádí ve společném řízení pro všechny v zásadě terapeuticky zaměnitelné léčivé přípravky nebo potravinu pro zvláštní lékařské účely.“.
13. Za § 39n se vkládají nové § 39o a 39p, které včetně nadpisů znějí:

„§ 39o

Doručování v řízeních podle části šesté

V řízení o stanovení, změně nebo zrušení maximální ceny nebo výše a podmínek úhrady podle § 39g až 39l a § 39p se veškeré písemnosti doručují pouze veřejnou vyhláškou, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

§ 39p

Zkrácené řízení

Jestliže dojde k naplnění podmínek podle § 39c odst. 8, stanoví Ústav novou výši úhrady každému v zásadě terapeuticky zaměnitelnému léčivému přípravku nebo potravine pro zvláštní lékařské účely. Ústav stanoví novou základní úhradu všem v zásadě terapeuticky zaměnitelným léčivým přípravkům a potravinám pro zvláštní lékařské účely podle § 39c odst. 2 a vypočte těmto léčivým přípravkům a potravinám pro zvláštní lékařské účely novou výši úhrady popřípadě též s použitím úpravy úhrady, byla-li v dosavadním rozhodnutí u léčivého přípravku nebo potravinu pro zvláštní lékařské účely taková úprava úhrady provedena. Rozhodnutí podle věty první Ústav vydá do 30 kalendářních dnů ode dne zahájení řízení. Účastníci řízení jsou oprávněni navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy 7 dní ode dne zahájení řízení, přičemž tuto lhůtu může Ústav usnesením prodloužit.“.

Čl. XXIV

Přechodná ustanovení

1. Za základní úhradu referenční skupiny stanovenou podle § 39c odst. 7 zákona č. 48/1997 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se do provedení

první revize považuje základní úhrada léčivého přípravku nebo potraviny pro zvláštní lékařské účely stanovená v posledním správním řízení o stanovení nebo změně výše a podmínek úhrady přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona kterémukoliv v zásadě terapeuticky zaměřitelnému léčivému přípravku nebo potravine pro zvláštní lékařské účely a nebyla-li základní úhrada stanovena, považuje se za základní úhradu výše úhrady stanovená podle předchozích právních předpisů. Základní úhrada podle věty první se do provedení první revize, ne však déle než na dobu 365 dní ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, snižuje o 7 %.

2. Ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona se stanovené maximální ceny a výše úhrady všech léčivých přípravků a potravin pro zvláštní lékařské účely snižují do provedení první revize jejich úhrad, ne však déle než na dobu 365 dní ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, o 7 %. To neplatí pro úhrady léčivých přípravků a potravin pro zvláštní lékařské účely, kterým byla stanovena výše a podmínky úhrady podle § 39b až 39h tohoto zákona nebo u nichž byla provedena změna výše a podmínek úhrady podle § 39i odst. 2 nebo § 39l zákona č. 48/1997 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Žádost o zvýšení maximální ceny nelze podat v období uvedeném ve větě první.
3. Ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona se ohlášené nejvyšší ceny léčivých přípravků a potravin pro zvláštní lékařské účely hrazených z veřejného zdravotního pojištění, které nepodléhají cenové regulaci ceny výrobce, snižují do provedení první revize jejich úhrad, ne však déle než na dobu 365 dní ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, o 7 %, přičemž držitelé registrace u registrovaných léčivých přípravků a tuzemští výrobci nebo dovozci neregistrovaných léčivých přípravků nebo potravin pro zvláštní lékařské účely mohou tyto léčivé přípravky nebo potraviny pro zvláštní lékařské účely v tomto období uvádět na trh nejvýše za tyto snížené ceny.
4. Ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona Státní ústav pro kontrolu léčiv zveřejní ceny a výše úhrady upravené podle bodů 2 a 3 v Seznamu léčivých přípravků a potravin pro zvláštní lékařské účely hrazených ze zdravotního pojištění.
5. Ve výjimečných případech může držitel rozhodnutí o registraci léčivého přípravku požádat o výjimku ze snížení cen podle bodu 2 nebo 3. Žádost musí obsahovat dostatečné odůvodnění a v řízeních o žádosti o výjimku ze snížení cen Státní ústav pro kontrolu léčiv postupuje podle ustanovení zákona č. 48/1997 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona upravujících stanovení maximální ceny s tím, že výjimku povolí pouze, pokud cena léčivého přípravku snížená podle bodu 2 nebo 3 je nejnižší z cen takového léčivého přípravku zjištěných v členských státech Evropské unie podle § 39c zákona č. 48/1997 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, léčivý přípravek je nezbytný k zajištění dostupnosti účinné a bezpečné zdravotní péče hrazené z veřejného zdravotního pojištění a nelze spravedlivě požadovat, aby byl léčivý přípravek dodáván na český trh za sníženou cenu. Udělené výjimky Státní ústav pro kontrolu léčiv zveřejní neprodleně.

ČÁST SEDMNÁCTÁ

ÚČINNOST

Čl. XXV

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2010, s výjimkou ustanovení částí jedenácté a dvanácté, která nabývají účinnosti dnem vyhlášení tohoto zákona, a ustanovení části čtvrté čl. V bodu 7, které nabývá účinnosti prvním dnem čtvrtého kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení tohoto zákona.

Důvodová zpráva

I. Obecná část

A) Zhodnocení platného právního stavu

Zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, nabyl účinnosti 1. ledna 1993. Dosavadní poměrně nízké nastavení konstantní výše základních sazeb daně, jak u pozemků tak u staveb, působí ve směru postupného poklesu významu daňového výnosu do rozpočtů obcí a omezuje potenciál této daně ve vztahu k příjmové stránce veřejných rozpočtů.

Zdaňování příjmů fyzických i právnických osob je upraveno zákonem č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů. V průběhu jeho platnosti došlo k řadě významných úprav, jednou z posledních rozsáhlých byla úprava zákonem č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných prostředků, která zahájila další proces postupného snižování daňového zatížení příjmů u právnických osob i u fyzických osob, a to od 1.1.2008. Na tuto novelu navázala změna zákonem č. 2/2009 Sb., upravující nastavení sazeb daně. S nástupem celosvětové finanční krize došlo s cílem odlehčení podnikatelskému prostředí ke zlepšení podmínek pro odpisování nového hmotného majetku zařazeného v prvních dvou odpisových skupinách, odstranění přísného režimu v oblasti kapitálové přiměřenosti a zjednodušení administrativního zatížení především u podnikajících fyzických osob. Do konce roku 2007 byla sazba daně z příjmů fyzických osob progresivní, odstupňována pásmy 12 % - 19 % - 25 % a 32 % zdanění. Počínaje 1.1.2008 je stanovena jednotná sazba daně ve výši 15 %.

Spotřební daň je upravena zákonem č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, který je účinný od 1. května 2004. Od té doby byl zákon několikrát novelizován a v současné době je plně v souladu s komunitárním právem. Vzhledem ke schválení směrnice Rady 2008/118/ES ze dne 16. prosince 2008 o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS, je Česká republika povinna zajistit její implementaci do národní legislativy, a to s účinností od 1. dubna 2010. Příslušná novela zákona o spotřebních daních je v současné době projednávána jako sněmovní tisk č. 888 v Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky a vzhledem k její technické povaze a povinnosti dodržení termínu implementace (k 1. lednu 2010) je navrženo, aby byla schválena již v prvním čtení.

Daň z přidané hodnoty (DPH) je upravena zákonem č. 235/2004 Sb., který nabyl účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost, tj. dnem 1. května 2004. Zákon byl několikrát novelizován a jeho úplné znění bylo publikováno pod č. 85/2009 v částce 26 Sbírky zákonů 2009. Zákon o DPH je převážně slučitelný v souladu s komunitárním právem.

Zákonem č. 585/2006 Sb., který měnil zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, byly, v souvislosti s novým režimem poskytování nemocenského podle zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, kdy v období prvních dvou týdnů dočasné pracovní neschopnosti či karantény náleží namísto nemocenského náhrada mzdy placená zaměstnavateli, nově upraveny (snižovány) sazby pojistného na nemocenské pojištění placeného zaměstnavateli. Snížení má proběhnout postupně v letech 2009 a 2010. V roce 2009 se zaměstnavatelům snížila sazba pojistného na nemocenské pojištění z 3,3 % na 2,3 % a proti pojistnému si mohou odečíst polovinu všech náhrad mzdy při pracovní neschopnosti (karanténě) vyplacených zaměstnancům za příslušný

kalendářní měsíc. V roce 2010 se sazba dále sníží na cílových 1,4 % s tím, že již nebude umožněn odečet poloviny náhrad mezd (s výjimkou osob se zdravotním postižením). Známý vývoj v roce 2009 ukazuje, že potřeba financování náhrad mezd (platů) je výrazným způsobem nižší než úspora plynoucí z již realizovaného snížení sazby pojistného v roce 2009. Existující nastavení snižování sazby pojistného, které je významným způsobem výhodné pro zaměstnavatele (cílové snížení sazby pojistného povede k úspoře na straně zaměstnavatelů ve výši zhruba 19 mld. Kč, zatímco potřeba vyplývající z výplaty náhrady mzdy (platu) bude pouze cca 4 mld. Kč), mělo za cíl omezit jejich obavy z přechodu na nové schéma. Očekávaný vývoj státního rozpočtu spolu s vývojem potřeby prostředků pro financování náhrad mezd (platů) ukazuje tuto výhodu jako neodůvodnitelnou. Zákonem č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů, který měnil zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, byl zaveden maximální vyměřovací základ pro pojistné, a to ve výši 48násobku průměrné mzdy (v ročním vyjádření).

Zákonem č. 221/2009 Sb., který měnil zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, byly jako součást protikrizových opatření od srpna 2009 zavedeny slevy na pojistném pro zaměstnavatele. Slevu na pojistném může uplatnit zaměstnavatel na své zaměstnance, u nichž v roce 2009 nedosahuje vyměřovací základ v jednotlivých kalendářních měsících částku 27 100 Kč. Sleva činí 3,3 % z rozdílu mezi 27 100 Kč a vyměřovacím základem zaměstnance. Formou mimořádné slevy budou slevy poskytnuty za celý rok 2009.

V roce 2010 (od 1.11.2009) dojde ke zvýšení výdajů vynaložených na podporu v nezaměstnanosti a podporu při rekvalifikaci v důsledku přijatého zákona o podpoře hospodářského růstu a sociální stability. Zákon obsahuje jak zvýšení procentní výše podpory v nezaměstnanosti a výše podpory při rekvalifikaci, tak prodloužení podpůrní doby zpětně o jeden měsíc. Dále zavádí finanční zvýhodnění pro uchazeče o zaměstnání, kterým po vyčerpání podpůrní doby zbývají do dosažení důchodového věku méně než dva roky - ti mají dostávat podporu ve výši 50 % do dosažení důchodového věku.

Podle úpravy zavedené zákonem o podpoře hospodářského růstu a sociální stability od 1.7.2009 má nárok na přídavek na dítě nezaopatřené dítě, které žije v rodině s rozhodným příjmem do 2,5násobku životního minima a výše přídatku na dítě činí měsíčně 550 Kč pro dítě ve věku do 6 let, 660 Kč pro dítě 6 až 15leté a 750 Kč pro nezaopatřené dítě ve věku 15 až 26 let. Uvedený zákon na přechodnou dobu (od 1.7.2009 do 31.12.2010) zvýšil dávku o 50 Kč měsíčně a rozšířil okruh oprávněných osob zvýšením hranice příjmu rozhodného pro nárok na dávku z 2,4 na 2,5násobek životního minima rodiny. Předpokládá se, že v roce 2009 budou náklady na přídavek na dítě činit cca 5 160 mil.Kč a bude poskytován asi 683 tisícům nezaopatřených dětí.

Podle současné úpravy je rodičovský příspěvek vyplácen ve třech výměrách stanovených v pevných částkách podle doby čerpání příspěvku, a to ve výši:

- 11 400 Kč do 2 let věku dítěte
- 7 600 Kč do 3 let věku dítěte
- 7 600 Kč do 21 měsíců věku dítěte a následně 3 800 Kč do 4 let věku dítěte.

Možnost volby je provázána s nárokem na peněžitou pomoc v mateřství a vztahuje se vždy k nejmladšímu dítěti v rodině. Vybraná možnost čerpání je již nezměnitelná a nejde uplatňovat zpětně, a to ani při střídání rodičů v pobírání rodičovského příspěvku.

Rodiče dětí dlouhodobě zdravotně postižených nebo dlouhodobě těžce zdravotně postižených mají nárok na rodičovský příspěvek do 7 let věku dítěte v základní výměře 7 600

Kč. Pokud tomuto dítěti náleží příspěvek na péči (podle zákona o sociálních službách), má rodič nárok na rodičovský příspěvek v poloviční výši. Pokud rodič pečuje o dítě dlouhodobě zdravotně postižené nebo dlouhodobě těžce zdravotně postižené a toto dítě nepobírá příspěvek na péči, náleží rodičovský příspěvek v nižší výměře (3 000 Kč) od 7 do 10 let věku dítěte (platí od 1. ledna 2009 do 31. prosince 2009), resp. od 7 do 15 let věku tohoto dítěte (jde-li o nárok na rodičovský příspěvek po 31. prosinci 2009). V roce 2007 se výdaje na rodičovský příspěvek na základě poslancecké iniciativy více jak zdvojnásobily z 13 526 mil. Kč v roce 2006 na 28 690 mil. Kč v roce 2007. Rodičovský příspěvek je v současné době dávkou, na kterou je vynakládána většina finančních nákladů v rámci státní sociální podpory (v roce 2009 je předpoklad, že výdaje na tuto dávku budou představovat cca 70 % všech výdajů na dávky státní sociální podpory, tj. cca 28 817 mil. Kč).

Nárok na porodné má v současné době žena, která porodila dítě, nebo otec dítěte, jestliže matka zemřela a porodné jí nebylo vyplaceno. Nárok na porodné má rovněž osoba, která převzala dítě do jednoho roku jeho věku do trvalé péče nahrazující péči rodičů. Porodné se vyplácí jednorázově v pevné výši, a to pro každé narozené dítě 13 000 Kč. Předpokládá se, že v roce 2009 budou činit výdaje na tuto dávku cca 1 631 mil. Kč.

Podle zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, náleží příspěvek na péči zletilé osobě, která dle posouzení dlouhodobě nepříznivého stavu není schopna zvládat minimálně:

- 13 úkonů péče o vlastní osobu a soběstačnosti - 1. stupeň = 2 000 Kč
- 19 úkonů péče o vlastní osobu a soběstačnosti - 2. stupeň = 4 000 Kč
- 25 úkonů péče o vlastní osobu a soběstačnosti - 3. stupeň = 8 000 Kč
- 31 úkonů péče o vlastní osobu a soběstačnosti - 4. stupeň = 12 000 Kč,

a to z celkového počtu 36 úkonů dle zákona.

Zletilá osoba musí současně uvést již při podání žádosti způsob zajištění péče, tj. uvést buď registrovaného poskytovatele sociálních služeb, nebo identifikovat fyzickou osobu, tj. „neformálního pečovatele“. Osoba musí podat žádost a podrobit se procesům posouzení.

Zákon o sociálních službách stanovuje, že příspěvek na péči musí být využit výhradně k pokrytí nákladů, které přímo souvisejí se zajištěním péče o osobu závislou na pomoci jiné osoby. Podle údajů, kterými disponuje MPSV v rámci svých informačních systémů, poznatků z praxe při poskytování sociálních služeb a výsledků kontrolní činnosti obecních úřadů obcí s rozšířenou působností je potvrzeno, že příspěvek na péči v I. stupni a částečně také ve II. stupni není ve významné části případů plně využit k zákonem stanovenému účelu.

Zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, nově upravil podmínky nároku na nemocenské, které náleží po dobu dočasné pracovní neschopnosti (karantény) až od 15. kalendářního dne jejího trvání. V prvních 14 kalendářních dnech pracovní neschopnosti (karantény) náleží zaměstnanci podle zákoníku práce náhrada mzdy (platu), a to za podmínek, za nichž má pojištěnec nárok na nemocenské a na jeho výplatu, a to po dobu, dokud uvedený pracovněprávní vztah trvá. Zainteresovanost zaměstnavatelů v prvních 14 kalendářních dnech pracovní neschopnosti (karantény) se projevila ve snížení průměrného procenta pracovní neschopnosti připadající na krátké nemoci o zhruba 25 %, což se u zaměstnavatelů projevilo nejen nižší potřebou výplat náhrady mezd (platů), ale také nižší potřebou nahrazovat zaměstnance absentující z důvodu pracovní neschopnosti.

Diferencované sazby pro výpočet nemocenského v zásadě (s výjimkou prvních 3 dnů pracovní neschopnosti, kde byla tradičně aplikována odlišná, a to nižší sazba) zavedl zákon

č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů, a to od 1. ledna 2008. Denní výše nemocenského u dlouhodobých pracovních neschopností (karantén) od 31. kalendářního dne činí 66 % a od 61. kalendářního dne činí 72 % z denního vyměřovacího základu [od 15. do 30. dne dočasné pracovní neschopnosti (karantény) činí sazba 60 %].

Jak ukazují statistické údaje, dochází k postupnému, ovšem za sledované období velmi významnému, zvyšování dlouhodobé pracovní neschopnosti. Průměrné procento pracovní neschopnosti připadající na nemoci delší než 29 dnů se mezi roky 1994 a 2008 zvýšilo ze 3,66 na 4,67, tj. o více jak 1 p. b., přičemž průměrné procento pracovní neschopnosti za všechny nemoci bylo v zásadě shodné. U velmi dlouhých nemocí nad 92 dnů je potom relativní nárůst ještě výraznější, a to z 1,9 v roce 1994 na 2,92 v roce 2008. Tento vývoj lze považovat za nedůvodný a v rozporu s obecným trendem zlepšování zdravotního stavu obyvatel projevujícího se růstem střední délky života a svědčící o určitém zneužívání tohoto systému spočívajícího v nadměrném prodlužování pracovní neschopnosti.

Zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění, ve kterém byl přijat v roce 2006, nově upravil výši peněžité pomoci v mateřství, přičemž tato úprava byla v zásadě shodná s úpravou ostatních dávek nemocenského pojištění. Zákon č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů, který nově upravil výši dávek nemocenského pojištění, vynechal při úpravě peněžitou pomoc v mateřství, čímž došlo k tomu, že je nedůvodně výrazně vyšší než ostatní dávky nemocenského pojištění, což ale nebylo při tvorbě nového zákona o nemocenském pojištění záměrem.

Ošetřovné náleží při ošetřování člena domácnosti nebo péči o dítě mladší 10 let z důvodů uvedených v zákoně nejvýše po dobu 9 kalendářních dnů od vzniku potřeby ošetřování, osamělým pojištěncům až po dobu 16 kalendářních dnů. Denní vyměřovací základ se redukuje stejně jako při stanovení denní výše nemocenského. Sazba pro výpočet ošetřovného činí 60 %. Ošetřovné nyní náleží od prvního dne potřeby ošetřování a je hrazeno z nemocenského pojištění, zatímco náhrada mzdy za dobu dočasné pracovní neschopnosti je poskytována až od čtvrtého pracovního dne dočasné pracovní neschopnosti a je hrazena zaměstnavatelem.

Zákon č. 551/1991 Sb., o Všeobecné zdravotní pojišťovně, zřizuje se Všeobecnou zdravotní pojišťovnu České republiky a upravuje její fungování a činnost. Zákon č. 551/1992 Sb. byl v minulosti již několikrát novelizován.

Zákon č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, upravuje vznik, činnost a zánik resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťoven a jejich vztah k Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky. Zákon č. 280/1992 Sb. byl ve své historii několikrát novelizován.

Zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1993. Maximální vyměřovací základ pro pojistné na všeobecné zdravotní pojištění byl zpočátku stanoven pouze pro osoby samostatně výdělečně činné. Počínaje rokem 2008 byla tato nerovnost odstraněna, a byl stanoven jak pro zaměstnance, tak i pro osoby samostatně výdělečně činné. Jako základ pro výpočet maximálního vyměřovacího základu pro účely pojistného na zdravotní pojištění byla, stejně jako u pojistného na sociální pojištění, použita průměrná mzda, která se každoročně stanovuje nařízením vlády, vydávaným k provedení zákona o důchodovém pojištění. V roce 2008, jakož i v roce 2009 je ročním maximálním vyměřovacím základem 48násobek této průměrné mzdy. Podle současné právní úpravy je vyměřovací základ pro platbu státu do přerozdělování pojistného na všeobecné zdravotní pojištění za osoby, za které je plátcem stát (dále jen „vyměřovací základ pro platbu státu“), stanoven jako 25 % všeobecného vyměřovacího základu stanoveného nařízením vlády pro účely důchodového pojištění za kalendářní rok, který o 2 roky předchází kalendářnímu

roku, pro který se vyměřovací základ zjišťuje (de facto jde o průměrnou mzdu o 2 roky zpět). Výše vyměřovacího základu stanovená takto pro rok 2008 byla na základě zákona č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů, přechodně zafixována i pro rok 2009 s tím, že se předpokládalo přijmout v rámci reformy zdravotního pojištění takové systémové změny, které zásadně jinak upraví vztah státního rozpočtu k systému veřejného zdravotního pojištění. Takové změny nebyly přijaty a podle platné právní úpravy by došlo ve státním rozpočtu na rok 2010 ke skokovému meziročnímu zvýšení výdajů platbu státu v situaci, kdy systém veřejného zdravotního pojištění je v rámci veřejných rozpočtů zasažen důsledky ekonomické recese relativně nejméně. Právní úprava, která nahrazuje zvyšování automatické zvyšováním fakultativním, je potřebná s ohledem na takový stav veřejných rozpočtů, kdy státní rozpočet hospodaří v režimu deficitního financování, zatímco systém veřejného zdravotního pojištění jako samostatný segment veřejných rozpočtů hospodaří v tomto období s rezervami finančních prostředků.

Zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, nabyt účinnosti dnem 1. dubna 1997. Od nabytí účinnosti tohoto zákona až doposud nejsou ze zdravotního pojištění hrazena veškerá očkování a veškeré očkovací látky, neboť některé z nich jsou hrazeny ze státního rozpočtu. Nově se navrhuje do veřejného zdravotního pojištění přesunout veškeré očkování a očkovací látky proti chřipce, očkování a přeočkování proti pneumokokovým infekcím a dobrovolné přeočkování dětí proti tuberkulóze, které bylo vypuštěno z povinného očkovacího kalendáře podle předpisů o ochraně veřejného zdraví. Současná podoba zákona č. 48/1997 Sb. v části upravující stanovování cen a úhrad léčivých přípravků a potravin pro zvláštní lékařské účely se ukázala v některých technických a procesních záležitostech jako ne zcela dostatečná. Příslušné správní orgány (Státní ústav pro kontrolu léčiv a Ministerstvo zdravotnictví) jsou vystaveny přísným podmínkám nejen administrativním, ale také právním. Po odborné stránce se stanovování cen a úhrad ukázalo jako velice přínosný, objektivní a transparentní proces. Nicméně technická stránka neodpovídá potřebám tohoto systému. Některá z navrhovaných opatření představují delší dobu připravované změny směřující ke zvýšení efektivity systému veřejného zdravotního pojištění, jejichž příprava byla v důsledku ekonomické krize urychlena. Jiná opatření jsou navržena specificky pro období ekonomické krize a mají dočasný charakter.

Současný platný právní stav vytváří ve svém celku předpoklady pro výrazné deficitní hospodaření státu, neboť zavazuje stát k mandatorním výdajům, jež nejsou pokryty adekvátními rozpočtovými příjmy.

B) Odůvodnění hlavních principů navrhované úpravy

V souvislosti s přípravou návrhu zákona o rozpočtu České republiky na rok 2010 je nezbytné na přechodnou dobu přijetím nezbytných úprav jak příjmové, tak výdajové položky státního rozpočtu, zastavit negativní tendenci neúměrného zadlužování státu. Z tohoto důvodu se proto navrhuje přijmout takovou změnu některých zákonů, která ve svém důsledku povede k pozitivnímu saldu ve veřejných rozpočtech a zejména ve státním rozpočtu na rok 2010, přičemž tato změna se pozitivně projeví i v dalších letech.

Snížení deficitu státního rozpočtu je založeno na kombinaci zvýšení příjmů státního rozpočtu a současně i snížení některých mandatorních výdajů státu. Snížení celkového objemu mandatorních výdajů státního rozpočtu v oblasti sociální si vyžádá zejména nastavení nových parametrů v oblasti sazeb pojistného na nemocenské pojištění, vedle toho se navrhuje

mírné snížení některých příspěvků (přídavek na dítě, rodičovský příspěvek, porodné, příspěvek na péči, dávka v nezaměstnanosti a při rekvalifikaci). Za účelem zvýšení celkového příjmu státního rozpočtu se v oblasti veřejného zdravotního pojištění navrhuje nastavit vyšší vyměřovací základ pro zaměstnance a pro osoby samostatně výdělečně činné.

C) Vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy v jejím celku

Nezbytnost předloženého návrhu zákona je dána předpokladem nepříznivého vývoje veřejných financí v roce 2010 a částečně i v letech následujících. Smyslem návrhu proto je eliminovat hrozící značný deficit státního rozpočtu jednak posílením příjmové stránky rozpočtu, jednak v rozumné míře snížením některých mandatorních výdajů. Blíže viz předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy.

D) Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky

Navrhovaná úpravy zákonů jsou v souladu s ústavním pořádkem České republiky.

Veškerá opatření obsažená v tomto zákoně jsou aplikována při dodržení zásady rovnosti a nevykazují, zejména pokud jde o navržená přechodná ustanovení, znaky pravé retroaktivity. Podrobné odůvodnění je obsaženo u konkrétních návrhů ve zvláštní části této důvodové zprávy.

E) Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, a její slučitelnost s právními akty EU

Navrhované novela zákonů není v rozporu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, a je plně slučitelná s právem ES/EU.

Návrh se práva ES/EU dotýká v oblasti spotřebních daní. Novela je i v této části plně slučitelná s právními akty Evropských společenství, s judikaturou soudních orgánů Evropské unie a obecnými právními zásadami práva Evropské unie. Dále je v souladu s judikaturou Evropského soudu pro lidská práva. Předložený návrh novely zákona o spotřebních daních se netýká práva ES/EU a není s ním v rozporu.

Na oblast spotřebních daní se konkrétně vztahují následující směrnice:

- Směrnice Rady 92/79/EHS ze dne 19. října 1992 o sblížení daní z cigaret

- Směrnice Rady 92/80/EHS ze dne 19. října 1992 o sblížení daní z jiných tabákových výrobků než cigaret
- Směrnice Rady 95/59/ES ze dne 27. listopadu 1995 o daních jiných než dani z obratu, které ovlivňují spotřebu tabákových výrobků
- Směrnice Rady 92/83/EHS ze dne 19. října 1992 o harmonizaci struktury spotřebních daní z alkoholu a alkoholických nápojů
- Směrnice Rady 92/84/EHS ze dne 19. října 1992 o sblížení sazeb spotřební daně z alkoholu a alkoholických nápojů
- Směrnice Rady 1999/81/ES ze dne 29. července 1999, kterou se mění směrnice 92/79/EHS o sblížení daní z cigaret, směrnice 92/80/EHS o sblížení daní z jiných tabákových výrobků než cigaret a směrnice 95/59/ES o daních jiných než daních z obratu, které ovlivňují spotřebu tabákových výrobků
- Směrnice Rady 2002/10/ES ze dne 12. února 2002, kterou se mění směrnice 92/79/EHS, 92/80/EHS a 95/59/ES, pokud jde o strukturu a sazby spotřební daně z tabákových výrobků
- Směrnice Rady 2003/117/ES ze dne 5. prosince 2003, kterou se mění směrnice 92/79/EHS a 92/80/EHS, s cílem povolit Francouzské republice prodloužené uplatňování nižších sazeb spotřební daně na tabákové výrobky uvolněné ke spotřebě na Korsice
- Směrnice Rady 95/60/ES ze dne 27. listopadu 1995 o daňovém značení plynových olejů a petroleje
- Směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny
- Směrnice Rady 2004/74/ES ze dne 29. dubna 2004, kterou se mění směrnice 2003/96/ES, pokud jde o možnost některých členských států uplatňovat u energetických produktů a elektřiny dočasné osvobození od daně nebo sníženou úroveň zdanění
- Směrnice Rady 2004/75/ES ze dne 29. dubna 2004, kterou se mění směrnice 2003/96/ES, pokud jde o možnost Kypru uplatňovat u energetických produktů a elektřiny dočasné osvobození od daně nebo sníženou úroveň zdanění
- Směrnice Rady 2008/118/ES ze dne 16. prosince 2008 o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS (účinnost od 1. dubna 2010)

Na oblast spotřebních daní se vztahují následující nařízení:

- Nařízení Komise (EHS) č. 3649/92 ze dne 17. prosince 1992 o zjednodušeném průvodním dokladu pro pohyb výrobků podléhajících spotřební dani, které byly uvolněny ke spotřebě v odesílajícím členském státě, uvnitř Společenství

- Nařízení Komise (EHS) č. 2719/92 ze dne 11. září 1991 o průvodním úředním dokladu při přepravě výrobků podléhajících spotřební dani v rámci opatření s podmíněným osvobozením od spotřební daně
- Nařízení Komise (ES) č. 31/96 ze dne 10. ledna 1996 o potvrzení o osvobození od spotřební daně
- Nařízení Rady (ES) č. 2073/2004 ze dne 16. listopadu 2004 o správní spolupráci v oblasti spotřebních daní
- Nařízení Komise č. 684/2009 ze dne 24. července 2009, kterým se provádí směrnice Rady 2008/118/ES, pokud jde o elektronické postupy pro přepravu zboží podléhajících spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně (účinnost od 1. dubna 2010)

Na oblast tvorby cen a podmínek úhrady léčiv z veřejného zdravotního pojištění se vztahuje následující směrnice:

- Směrnice Rady 89/105/EHS ze dne 21. prosince 1988 o průhlednosti opatření upravujících tvorbu cen u humánních léčivých přípravků a jejich začlenění do oblasti působnosti vnitrostátních systémů zdravotního pojištění.

F) Zhodnocení současného vztahu a dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k rovnosti mužů a žen

Navrhované změny zákonů nemají mít vliv na rovnost postavení mužů a žen.

G) Předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy, zejména nárok na státní rozpočet

Předmět úpravy předloženého návrhu zákona se týká následujících 3 oblastí úpravy :

a) daně

- zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, kde se zvyšují základní sazby daně z nemovitostí, a to jak u pozemků, tak i u staveb, na dvojnásobek s předpokládaným rozpočtovým dopadem ve výši 4,4 mld. Kč, navržená změna přispěje k pozitivnímu ovlivnění rozpočtů obcí v roce 2010;
- zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, kde se navrhuje u fyzických osob ke stávající 15 % sazbě daně zavést další sazbu ve výši 23 %, která by se měla uplatnit od roku 2010 na příjmy překračující hranici 2 287 200 Kč, vycházející z maximálního

vyměřovacího základu pro sociální pojištění z dnešního 48 násobku průměrné mzdy na 72 násobek průměrné mzdy, zrušit osvobození naturálního plnění a náhrad výdajů poskytovaných představitelům státní moci a některých státních orgánů a soudcům; dále je navrženo změnit výši tzv. výdajových paušálů při zdaňování příjmů z podnikání a jiné samostatně výdělečné činnosti fyzických osob; roční dopad na veřejné rozpočty je odhadován na 2,4 mld. Kč;

- zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, kde se navrhuje zvýšení sazeb daně z bezolovnatého benzínu a jeho směsí o 1 Kč/l, z motorové nafty a jejích směsí o 1 Kč/l, zvýšení sazeb spotřební daně z lihu o 2000 Kč/l etanolu, u piva o 8 Kč/hl a z tabákových výrobků se zvyšují sazby spotřební daně z cigaret o jedno procento na 29 %, u pevné části o 0,06 Kč/kus – tedy na 1,09 Kč/kus, u tabáku ke kouření a ostatního tabáku se sazba zvyšuje o 70 Kč/kg na 1350 Kč/kg; u navrhovaných změn sazeb spotřební daně z minerálních olejů se předpokládá pozitivní dopad ve výši 7,6 mld. Kč, z nichž 6,9 mld. Kč jsou příjmy státního rozpočtu a 0,7 mld. Kč příjmem Státního fondu dopravní infrastruktury, u navrhované změny sazby spotřební daně z lihu se předpokládá pozitivní dopad ve výši 0,5 mld. Kč, u změny sazby spotřební daně z piva 1,2 mld. Kč a u tabákových výrobků 2 mld. Kč;
- zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, kde se navrhuje zvýšení snížené sazby DPH z 9% na 10% a základní sazby DPH z 19% na 20%; předpokládaný dopad je zvýšení výnosu DPH celkem 17,8 mld. Kč, z toho státní rozpočet 12,4 mld. Kč a místní rozpočty 5,4 mld. Kč.

Celkový finanční dopad na veřejné rozpočty v oblasti daní se odhaduje v roce 2010 ve výši 35,9 mld. Kč, z toho dopad na státní rozpočet ve výši 24,8 mld. Kč.

b) pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, státní sociální podpora, sociální služby, nemocenské pojištění a zaměstnanost

- v pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti se navrhuje
 - snížit sazbu pojistného na nemocenské pojištění placeného zaměstnavateli v roce 2010 a ponechání sazby 2,3%, čímž dojde k navýšení příjmu státního rozpočtu o zhruba 9,0 mld. Kč s tím, že z důvodu měsíčního zpoždění odvodu pojistného se část zvýšení projeví až v roce 2011,
 - ponechat pro rok 2010 oprávnění zaměstnavatele odečítat z částky pojistného polovinu náhrady mzdy za dobu dočasné pracovní neschopnosti za všechny své zaměstnance, nikoliv jen za zaměstnance se zdravotním postižením,
 - zvýšení maximálního vyměřovacího základu pro pojistné pro rok 2010 ze 48násobku na 72násobek průměrné mzdy, což se projeví v inkasu pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti v rozsahu 4 mld. Kč s tím, že část efektu bude stejně jako je tomu u sazeb pojistného realizována až v roce 2011,
 - předčasné ukončení možnosti zaměstnavatele uplatnit slevu na pojistném na sociální zabezpečení ke konci roku 2009, což se projeví pozitivně v příjmech na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti

a dojde k navýšení příjmu státního rozpočtu mezi únorem 2010 a lednem 2011 v částce cca 1,5 mld. Kč měsíčně, tj. o 16,5 mld. Kč v roce 2010 a 1,5 mld. Kč v roce 2011, celkem tedy o 18 mld. Kč,

- Úhrnný finanční dopad v oblasti pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti: posílení příjmu státního rozpočtu ve výši 31 mld. Kč, přičemž část tohoto dopadu se projeví až v příjmech roku 2011.
- ve státní sociální podpoře se navrhuje
 - zkrátit dobu účinnosti úpravy přídatku na dítě zavedenou na přechodnou dobu (1.7.2009-31.12.2010) zákonem o podpoře hospodářského růstu a sociální stability tak, aby již od 1.1.2010 platila úprava této dávky platná před 1.7.2009. Navrhuje se, aby od 1.1.2010 mělo nárok na přídatku na dítě nezaopatřené dítě, které žije v rodině s rozhodným příjmem nepřevyšujícím 2,4násobek částky životního minima rodiny. Výše přídatku na dítě bude od 1.1.2010 činit měsíčně 500 Kč pro dítě ve věku do 6 let, 610 Kč pro dítě ve věku 6 až 15 let a 700 Kč pro nezaopatřené dítě ve věku 15 až 26 let. Tato úprava přinese úsporu cca 580 mil. Kč v roce 2010 a 53 mil. Kč v roce 2011.
 - dočasné snížení pevných částek rodičovského příspěvku na 10 260 Kč, 6 840 Kč a 3 420 Kč, při péči o dítě od 7 let na 2 700 Kč měsíčně, čímž v roce 2010 dojde k úspoře ve výši 2 829 mil. Kč a v roce 2011 cca 257 mil. Kč, tj. celkem 3 086 mil. Kč,
 - dočasné snížení pevné částky porodného z 13 000 Kč na 10 000 Kč, jde-li o dítě narozené v roce 2010, což se projeví úsporou výdajů ve výši celkem 370 mil. Kč, z toho se předpokládá úspora v roce 2010 ve výši 290 mil. Kč a v roce 2011 cca 80 mil. Kč,
 - = Úhrnný finanční dopad v oblasti sociální podpory: úspory ve výdajích státního rozpočtu ve výši 4,1 mld. Kč, přičemž část dopadu ve výši cca 390 mil. Kč se projeví až ve výdajích roku 2011.
- v sociálních službách se navrhuje
 - snížit dávku zletilým příjemcům příspěvku na péči v I. stupni (jde cca o 107 tis. osob) na 50 % stávající hodnoty a zletilým příjemcům příspěvku na péči ve II. skupině (jde cca o 83 tis. osob) o 20 %, což se projeví ve výdajích státního rozpočtu úsporou ve výši cca 2,1 mld. Kč,
 - = Úhrnný finanční dopad v oblasti sociálních služeb: snížení výdajů státního rozpočtu ve výši cca 2,1 mld. Kč, přičemž část tohoto dopadu ve výši 0,2 mld. Kč se projeví až ve výdajích roku 2011.
- v nemocenském pojištění se navrhuje
 - s dočasnou účinností pro rok 2010 sjednocení procentní sazby pro stanovení denní výše nemocenského na 60 %, a tedy zrušení zvýhodnění dlouhodobých pracovních neschopností (karantén), což se projeví úsporou ve výši cca 2,4 mld. Kč, z toho 2,2 mld. Kč v roce 2010 a 0,2 mld. Kč v roce 2011,

- sjednotit výši peněžité pomoci v mateřství s výší ostatních dávek nemocenského pojištění, a to tak, že se sníží zápočet výdělku pro účely stanovení denního vyměřovacího základu do první redukční hranice ze současných 100 % na 90 % a zároveň se sníží procentní sazba pro výpočet peněžité pomoci v mateřství ze současných 70% na 60%, což se projeví úsporou ve výši cca 1,56 mld. Kč, z toho v roce 2010 ve výši 1,47 mld. Kč a v roce 2011 ve výši 0,13 mld. Kč,
 - u ošetrovného zavést třídní karenční dobu, obdobně jako je tomu u náhrad mzdy, a ošetrovné vyplácet až od čtvrtého dne potřeby ošetřování, což sníží výdaje na dávky nemocenského pojištění o cca 0,4 mld. Kč,
 - = Úhrnný finanční dopad v oblasti nemocenského pojištění: snížení výdajů státního rozpočtu ve výši cca 6,4 mld. Kč, přičemž část tohoto dopadu se projeví až ve výdajích roku 2011.
- v náhradě mzdy za dobu pracovní neschopnosti se navrhuje:

aby i v roce 2010 si mohli zaměstnavatelé nadále odečítat od odváděného pojistného polovinu náhrady mzdy, kterou vyplatili zaměstnancům za dobu prvních 14 kalendářních dnů pracovní neschopnosti. To si vyžádá navýšení výdajů ze státního rozpočtu o 2,2 mld. Kč, z toho 2,0 mld. Kč v roce 2010 a 0,2 mld. Kč v roce 2011.
 - v zaměstnanosti se navrhuje:
 - zrušit z důvodu nezbytnosti úspor finančních prostředků právní úpravu spočívající v dočasném zvýšení podpory v nezaměstnanosti, podpory při rekvalifikaci a prodloužení podpůrní doby v nezaměstnanosti, která je součástí zákona o podpoře hospodářského růstu a sociální stabilitě, a to dříve než tato úprava nabude účinnosti.

Tím dojde ke snížení výdajů v roce 2010 o 2,7 mld. Kč a v roce 2011 o 1,8 mld. Kč.

Celkový finanční dopad v oblastech uvedených v písm. b) představuje zlepšení salda státního rozpočtu v celkové výši 44,5 mld. Kč s tím, že tohoto bude dosaženo kombinací posílení příjmů ve výši 31 mld. Kč a snížením výdajů o 13,5 mld. Kč (výdaje zahrnují i navýšení výdajů pro refundaci poloviny náhrady mzdy 2,2 mld. Kč). Z celkové výše 44,5 mld. Kč se v roce 2010 projeví 38,8 mld. Kč a v roce 2011 se projeví 5,7 mld. Kč.

Úhrnný dopad navrhovaných změn v oblastech pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, státní sociální podpory, zaměstnanosti, sociálních služeb a nemocenského pojištění (v mil. Kč) obsahuje následující tabulka:

	2010	2011	Celkem
Pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti			
Nerealizace snížení sazby pojistného na nemocenské pojištění o 0,9 p.b.	8 250	750	9 000
Zvýšení maximálního vyměřovacího základu pro pojistné na 6násobek průměrné mzdy	3 100	900	4 000
Zrušení slev na pojistném	16 500	1 500	18 000
Celkem pojistné	27 850	3 150	31 000
Posílení příjmů celkem	27 850	3 150	31 000
Snížení výdajů			
Snížení výdajů dané úpravou zákona			
Státní sociální podpora			
Snížení rodičovského příspěvku o 10 %	2 829	257	3 086
Snížení porodného na 10 000 Kč	290	80	370
Snížení přídávku na děti o 50 Kč a snížení rozhodného příjmu pro nárok	580	53	633
Celkem státní sociální podpora	3 699	390	4 089
Sociální služby			
Snížení PnP v I. stupni o 50 % a ve II. stupni o 20 %	1 928	157	2 085
Celkem sociální služby	1 928	157	2 085
Nemocenské pojištění			
Výše nemocenského činí 60 % denního vyměřovacího základu	2 225	202	2 427
Redukce výdělku do 1. redukční hranice pro účely PPM na 90 % a výše PPM činí 60 % denního vyměřovacího základu	1 428	130	1 558
Ošetřovné náleží až od 4. kalendářního dne	367	33	400
Celkem nemocenské pojištění	4 020	365	4 385
Náhrada mzdy			
Výdaje na refundaci poloviny náhrady mzdy za dobu prac.nesch.(= zvýšení výdajů)	-2 017	-183	-2 200
Celkem náhrada mzdy	-2 017	-183	-2 200
Nezaměstnanost			
snížení dávek zavedené v zákoně č. 326/2009 Sb.	2 700	1 800	4 500
Celkem nezaměstnanost	2 700	1 800	4 500
Snížení výdajů daných zákonem	10 330	2 529	12 859
Snížení výdajů dané úpravou vyhlášky			
Vyhláška č. 182/1991 Sb.			
Snížení příspěvku na provoz motorového vozidla pro zdravotní stav odůvodňující mimořádné výhody II. stupně o 50 %	519	0	519
Snížení příspěvku na provoz motorového vozidla pro zdravotní stav odůvodňující mimořádné výhody III. stupně o 20 %	102	0	102
Celkem vyhláška	621	0	621
Snížení výdajů daných úpravou vyhlášky celkem	621	0	621
Snížení výdajů celkem	10 951	2 529	13 480
Úhrnem	38 801	5 679	44 480

c) veřejné zdravotní pojištění

- zákon č. 551/1991 Sb., o všeobecné zdravotní pojišťovně, a zákon č. 280/1992 Sb., o rezortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, s cílem zamezit neefektivnímu vynakládání prostředků, nově zakazují Všeobecné zdravotní pojišťovně a zaměstnaneckým pojišťovnám poskytovat nebo slibovat pojištěncům finanční nebo nefinanční odměny za změnu zdravotní pojišťovny nad rámec plnění, která jsou poskytována již stávajícím pojištěncům; navržené opatření nemá dopady na veřejné rozpočty..
- zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, kde se navrhuje nastavit vyšší částku jako maximální vyměřovací základ pro zaměstnance a pro osoby samostatně činné, a to z nynějšího 48 násobku průměrné mzdy na 72 násobek průměrné mzdy, což představuje rozdíl 77 618 Kč, čímž by došlo v celém systému veřejného zdravotního pojištění ke zvýšení celkového příjmu o cca 1 475 mil. Kč; dále se navrhuje zakotvit výši vyměřovacího základu pro platbu státu ve výši 5 355 Kč,

čímž platba státu za osobu a měsíc bude od 1. 1. 2010 činit 723 Kč. Prostředky státního rozpočtu převáděné na zvláštní účet přerozdělování pojistného veřejného zdravotního pojištění se meziročně zvýší o zhruba 4,7 mld. Kč, ale proti výdajům podle dosavadní právní úpravy bude dosaženo úspory 4,5 mld. Kč.

- zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, kde se navrhuje přesnější rozdělení očkovaní na ta, která jsou povinná a budou i nadále hrazena ze státního rozpočtu a ta, která jsou dobrovolná a která budou hrazena z prostředků veřejného zdravotního pojištění.

Dále se navrhuje změna právní úpravy stanovování výše a podmínek úhrady léčivých přípravků a potravin pro zvláštní lékařské účely, přičemž Z orientačního hodnocení transponovaného na celý trh hrazených léčivých přípravků a potravin pro zvláštní lékařské účely lze odhadovat snížení nákladů fondů veřejného zdravotního pojištění nejméně mezi 0,75 až 1,5 mld. Kč/ročně. Zjednodušení administrativních nároků v celém procesu se pak promítne ve snížení nákladů vynakládaných na proces účastníky řízení i samotných regulátorů v řádu cca 1 - 2 mil Kč. Navrhovaná přechodná ustanovení, kterými má být dosaženo krátkodobého plošného snížení cen a úhrad léčiv, mohou dle předběžných propočtů přinést úspory veřejného zdravotního pojištění ve výši okolo 2,5 mld. Kč.

d) celkové dopady

	Novelizovaný zákon	Příslušné ministerstvo	Pozitivní dopady navrhované úpravy v mld. Kč v roce 2010	
			na státní rozpočet	na všechny veřejné rozpočty
1.	Zákon č. 338/1992 Sb.	MF	-	4,4
2.	Zákon č. 586/1992 Sb.	MF	1,8	2,4
3.	Zákon č. 353/2003 Sb.	MF	10,6	11,3
4.	Zákon č. 235/2004 Sb.	MF	12,4	17,8
5.	Zákon č. 589/1992 Sb.	MPSV	25,9¹	25,9
6.	Zákon č. 117/1995 Sb.	MPSV	3,7	3,7
7.	Zákon č. 108/2006 Sb.	MPSV	1,9	1,9
8.	Zákon č. 187/2006 Sb.	MPSV	4,0	4,0
9.	Zákon č. 435/2004 Sb.	MPSV	2,7	2,7
10.	Zákon č. 206/2009 Sb.	MPSV	-	-
11.	Zákon 551/1991 Sb.	MZd	-	-
12.	Zákon 280/1992 Sb.	MZd	-	-

¹ Do částky jsou promítnuty náklady na refundaci poloviny náhrady mzdy při pracovní neschopnosti, které snižují úsporu o 2 mld. Kč.

13.	Zákon č. 592/1992 Sb.	MZd	5,975	5,975
14.	Zákon č. 48/1997 Sb.	MZd	-	3,25
Celkem:			68,975	83,325
Poznámky:				
<p>1. <i>Změny zákonů, u nichž je uveden nulový pozitivní dopad na státní rozpočet, jsou nezbytným předpokladem k provedení navržených úsporných opatření, aniž samy vyčíslitelnou úsporu vyvolávají nebo je přímo identifikovatelná, anebo u některých z nich se efekt (nebo jeho část) projeví až v roce 2011.</i></p> <p>2. <i>K dalším úsporám v působnosti MPSV dojde novelizací vyhlášky č. 182/1991 Sb. snížením příspěvku na provoz motorového vozidla zdravotně postiženým.</i></p> <p>3. <i>Významnou úsporu by měla přinést též opatřeními v platové oblasti, která se zákonem, kterým se mění některé zákony v souvislosti s návrhem zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2010, neřeší.</i></p>				

II. Zvláštní část

K části první – Změna zákona o dani z nemovitostí

K čl. I

K bodům 1 až 12

Zvyšují se základní sazby daně z nemovitostí, a to jak u pozemků tak u staveb, na dvojnásobek. Toto zvýšení se netýká pouze stávající základní sazby daně stanovené v § 11 odst. 1 písm. d) bodu 3 u staveb a u samostatných nebytových prostorů sloužících pro ostatní podnikatelskou činnost. V těchto případech se totiž většinou jedná o sazbu daně v oblasti služeb a drobného podnikání a zvýšení základní sazby daně případně ještě i v kombinaci s využitím místního koeficientu v kompetenci obce, by mohlo být za současných ekonomických podmínek pro tyto podnikatele neúnosné.

K části druhé – Změna zákona o daních z příjmů

K čl. II

K bodům 1 a 2

Zrušuje se daňové osvobození naturálních plnění a náhrad výdajů ve výši peněžité hodnoty naturálního plnění poskytovaných představitelům státní moci a některých státních orgánů a soudcům podle zvláštního právního předpisu (zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelům státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu). Současně se do předmětu daně zařazují náhrady výdajů poskytované v souvislosti s výkonem funkce, na které vzniká nárok podle zvláštních právních předpisů s tím, že se v případě poskytnutí těchto náhrad bude postupovat podle zákonem stanovených pravidel platných pro poplatníky s příjmy ze závislé činnosti a s funkčními požitky. Předpokládaný maximální dopad do veřejných rozpočtů činí +50 mil. Kč.

K bodu 3

Po poslední úpravě provedené zákonem č. 289/2009 Sb. jsou výše tzv. výdajových paušálů 80 % pro příjmy ze zemědělské výroby a z příjmů ze živností řemeslných a 60 % u ostatních příjmů. S výjimkou příjmů ze zemědělské výroby a z příjmů ze živností se navrhuje procento výdajových paušálů snížit ze 60 % na 40 %. Zároveň se navrhuje použití

nově nastavených výdajových paušálů i pro zdaňovací období, které započalo v roce 2009. Předpokládaný maximální dopad do veřejných rozpočtů činí +2,4 mld. Kč.

K bodu 4

Navrhovanou novelou dochází k doplnění stávající 15 % sazby daně další sazbou daně ve výši 23 %, která se uplatní u těch poplatníků, jejichž příjmy překračují hranici vycházející z maximálního vyměřovacího základu pro sociální pojištění, který bude zvýšen pro rok 2010 ze 48 násobku na 72 násobek průměrné mzdy. Sazba daně ve výši 23 % byla zvolena s ohledem na záměr omezit daňovou degeneraci při zdaňování příjmů fyzických osob a současně eliminovat i možnost přerozdělování zisku společnosti svým společníkům prostřednictvím výhodnějšího režimu zdanění vyplacené mzdy při systému „zastropování“ pojistného. Vzhledem k existenci zdanění příjmů fyzických osob z jednoho ročního základu daně, se při stanovení rozhodné částky ve výši **2 287 200 Kč**, od které se zvyšuje procentní sazba pro výpočet daně, vycházelo z průměrné mzdy pro rok 2008 (**23 280 Kč x 1,0184**) a zvýšené o zákonné povinné pojistné placené zaměstnavatelem z příjmů zaměstnanců (tj. o 34 %), neboť u majoritní části poplatníků fyzických osob, tj. u poplatníků s příjmy ze závislé činnosti a funkčními požitky dochází k „zastropování“ pojistného až v tomto okamžiku.

K bodům 5 a 6

Podle nového znění § 38h odst. 2 zákona vypočte plátce daně (zaměstnavatel) zálohu na daň u poplatníka s příjmy ze závislé činnosti a funkčními požitky (zaměstnanec), bez ohledu na to, zda u něho podepsal či nepodepsal prohlášení k dani, za kalendářní měsíc:

- a) ze základu pro výpočet zálohy nepřesahujícího měsíční rozhodnou částku ve výši **190 600 Kč** (tj. 1/12 z rozhodné částky pro zvýšení procentní sazby stanovené v § 16 zákona), sazbou 15 %, a
- b) ze základu (resp. z části základu) pro výpočet zálohy, který tuto měsíční rozhodnou částku přesahuje, již sazbou ve výši 23 %.

Sražené zálohy na daň budou u zaměstnance vypořádané po uplynutí zdaňovacího období v daňovém přiznání a nebo v rámci ročního zúčtování záloh a daňového zvýhodnění u zaměstnavatele s tím, že zaměstnanec s příjmy od více plátců daně souběžně bude mít i nadále povinnost podat daňové přiznání. Zaměstnanec s příjmy od jednoho nebo od více plátců daně postupně za sebou bude mít nově povinnost podat daňové přiznání podle novelizovaného znění § 38g odst. 2 zákona, tzn. pokud u něj úhrn základů pro výpočet zálohy od všech těchto plátců daně přesáhne ve zdaňovacím období roční rozhodnou částku stanovenou v § 16 zákona (**2 287 200 Kč**) a případný nedoplatek na dani uhradit správci daně.

K čl. III

V zájmu jednoznačnosti právní úpravy a právní jistoty se stanoví, že nová právní úprava se nevztahuje na daňové povinnosti vzniklé před její účinností, resp. vzniklé ve zdaňovacím období roku 2009.

K části třetí – Změna zákona, kterým se mění zákon o povinném značení lihu a zákon o daních z příjmů

K čl. IV

Zákonem č. 289/2009 Sb. byly k 1. říjnu 2009 změněny tzv. výdajové paušály tak, že pro příjmy ze zemědělské výroby, lesního a vodního hospodářství a pro příjmy ze živností řemeslných byly stanoveny ve výši 80 % z těchto příjmů a pro ostatní zákonem vyjmenované příjmy ve výši 60 %. Úprava byla navržena s účinností i pro zdaňovací období, které započalo v roce 2009. Tyto výdajové paušály se úpravou navrženou částí třetí čl. IV bodě 4 tohoto zákona mění a proto se navrhuje zrušení části druhé citovaného zákona.

K části čtvrté – Změna zákona o spotřebních daních

K čl. V

K bodu 1

Sazby spotřební daně z klasických pohonných hmot se zvyšují o 1 Kč/l, tj. u bezolovnatého benzínu se sazba spotřební daně zvyšuje z 11,84 Kč/l na 12,84 Kč/l a u motorové nafty se sazba spotřební daně zvyšuje z 9,95 Kč/l na 10,95 Kč/l.

K bodu 2

Zvyšují se sazby spotřební daně u benzinových směsí z 11,84 Kč/l na 12,84 Kč/l.

K bodu 3

Zvyšuje se sazba spotřební daně ze směsné nafty, tj. ze směsi klasické motorové nafty a metylesteru řepkového oleje, ve které podíl metylesteru řepkového oleje musí činit nejméně 30 % objemových. Sazba daně ze směsné nafty se stanovuje na takové úrovni, aby bylo zdaněno 70 % objemu směsi novou sazbou motorové nafty, tj. 10,95 Kč/l a 30 % směsi nulovou sazbou spotřební daně respektující osvobození metylesteru řepkového oleje od spotřební daně. Výsledná sazba tak činí 7,665 Kč/l.

K bodu 4

Zvyšuje se sazba spotřební daně ze směsi biolihu s aditivou, kde podíl biolihu tvoří nejvýše 95 % objemových, tj. ze směsi E 95. Sazba spotřební daně je stanovena na úrovni 9,95 Kč/l. Směs bude zdaňována pouze za předpokladu, že nebude vyráběna a testována v rámci pilotních projektů. V takovém případě je od spotřební daně osvobozena.

K bodu 5

Zvyšuje se sazba spotřební daně z lihu z 26 500 Kč/hl etanolu na 28 500 Kč/hl etanolu. Předpokládá se růst ceny o 5 Kč na půllitr 40 % lihoviny, včetně DPH. Adekvátně se zvyšuje sazba spotřební daně z lihu obsaženého v destilátech z pěstitelského pálení z 13 300 Kč/hl etanolu na 14 300 Kč/hl etanolu.

K bodu 6

Zvyšuje se základní sazba u spotřební daně z piva z 24 Kč/hl na každé celé procento extraktu původní mladiny na 32 Kč/hl na každé celé procento extraktu původní mladiny. Předpokládá se růst ceny o 0,50 Kč na půllitr 10° piva. V nejmenší velikostní skupině podle výroby piva v hektolitrech ročně u malých nezávislých pivovarů se navrhuje zvýšení sazby z 12 Kč/hl na každé celé procento extraktu původní mladiny na 16 Kč/hl na každé celé procento extraktu původní mladiny. Adekvátně k tomu se navyšují sazby i v ostatních velikostních skupinách malých nezávislých pivovarů.

K bodu 7

Zvyšují se sazby spotřební daně z cigaret, tabáku ke kouření a ostatního tabáku. Sazba spotřební daně u komodity doutníky a cigarillos zůstává nezměněna. U cigaret se navrhuje zvýšení procentní části sazby daně o jedno procento, tedy na 29 %, u pevné části o 0,06 Kč/kus, tedy na 1,09 Kč/kus a u minimální sazby daně o 0,12 Kč/kus tedy 2,04 Kč/kus. Toto zvýšení představuje růst ceny o 2,50 Kč/kus. Sazba daně z tabáku ke kouření a ostatního tabáku se zvyšuje o 70 Kč/kg na 1 350 Kč/kg.

K čl. VI

K bodu 1

Toto přechodné období se váže k zajištění daně, které poskytují provozovatelé daňových skladů, oprávnění příjemci a daňoví zástupci pro zasílání vybraných výrobků. Vzhledem k tomu, že je navrženo navýšení daně, je nutno adekvátně navýšit zajištění daně postupem stanoveným v § 21. S ohledem na to, že dojde ve většině případů k výraznému navýšení zajištění daně, je nutné zajistit daňovým subjektům dostatečnou lhůtu pro poskytnutí nového zajištění daně. V přechodném ustanovení je navržena lhůta 60 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

K bodu 2

V návaznosti na to, že může dojít k velmi výraznému navýšení zajištění daně s ohledem na zvýšení sazeb spotřební daně, musí přechodné období umožnit také změnu způsobu zajištění daně provozovatelům daňových skladů a poskytnout dostatečnou lhůtu k provedení této změny a poskytnutí nového zajištění daně. Pokud subjekt daný postup a lhůty nedodrží, resp. nedojde ke složení finančních prostředků na účet správce daně, příslušná povolení pozbudou platnosti. Stejně se postupuje v případě zamítnutí návrhu na změnu způsobu zajištění daně.

K bodu 3

Toto přechodné ustanovení ukládá celnímu ředitelství lhůtu, ve které má rozhodnout o návrhu na změnu způsobu zajištění daně podle bodu 2 přechodných ustanovení. Také je zde stanoveno, že odvolání proti tomuto rozhodnutí podané ve stanovené lhůtě má odkladný účinek.

K bodu 4

V přechodném ustanovení je navrženo, aby dopravy vybraných výrobků podmíněně osvobozených od daně nebo osvobozených od daně, pro které je nutno poskytovat zajištění daně, a které byly zahájeny před nabytím účinnosti tohoto zákona, tedy s nižším zajištěním daně, byly ukončeny po dni nabytí účinnosti tohoto zákona bez navýšení zajištění daně.

K části páté – Změna zákona o dani z přidané hodnoty

K čl. VII

K bodům 1 až 4

Jedná se o zvýšení základní i snížené sazby daně s cílem získání dodatečných příjmů, které sníží předpokládaný deficit v návrhu státního rozpočtu na rok 2010.

K čl. VIII

K bodu 1

Navrhuje se stanovit, že pro uplatnění daně za období předcházející účinnosti tohoto návrhu zákona se použijí ustanovení zákona platného do dne předcházejícímu dni nabytí účinnosti tohoto zákona (novely).

K bodu 2

Navrhuje se, aby při dodání elektřiny, plynu, vody, tepla a chladu a při poskytnutí telekomunikačních služeb, kdy se spotřeba vyúčtovává za zúčtovací období a pokud toto zúčtovací období bude zahrnovat jak část roku 2009, tak část roku 2010, mohli dodavatelé, plátcí daně, provést mimořádný odečet z měřících zařízení nebo propočet spotřeby k datu 31. 12. 2009 a mohli tak i při vyúčtování spotřeby po datu 1. 1. 2010 uplatnit sazbu daně platnou do 31. 12. 2009 týkající se spotřeby k tomuto datu a obdobně pak uplatnit sazbu daně platnou od 1. 1. 2010 na spotřebu za období počínaje tímto dnem.

K bodu 3

Navrhuje se stanovit, že plátcí, kteří přijmou úplatu (zálohu) před datem uskutečnění zdanitelného plnění a vznikne jim povinnost priznat daň do 31.12.2009, kdy tedy uplatní při

zdanění úplaty sazbu daně platnou do 31. 12. 2009 (9 % nebo 19 %), při vyúčtování této předem přijaté úplaty (zálohy), ke kterému dojde po 1.1.2010, uplatní sazbu daně platnou ke dni, kdy jim vznikla povinnost přiznat daň z přijaté úplaty (tedy v obou případech vždy buď sazbu 9 % nebo 19 %). Při vyúčtování úplaty (zálohy) někdy dochází ke snížení konečné úplaty oproti předem přijaté částce a tím i následně částky přiznané daně, přechodné ustanovení zabrání v takových případech snížení daně o vyšší částku vlivem vyšší sazby daně.

K bodu 4

Navrhuje se stanovit, že u smluv o finančním pronájmu, které byly uzavřeny do 31. prosince 2008 podle zákona č. 235/2004 Sb., ve znění platném do 31. prosince 2008 a jejichž předmět smlouvy byl předán do užívání nájemci rovněž do 31. prosince 2008, se po datu 1. ledna 2010 uplatní sazba daně platná do 31. prosince 2008, tj. sazba 9 % nebo 19 %. Tímto ustanovením se potvrzuje uplatnění sazeb daně platných do konce roku 2008, což je fakticky stanoveno také již v přechodném ustanovení bod 2 zákona č. 302/2008 Sb. (novela zákona o DPH s účinností od 1. 1. 2009).

K části šesté – Změna zákona o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti

K čl. IX

K bodům 1 a 2

Z důvodu posílení příjmů státního rozpočtu se navrhuje nesnížit sazbu pojistného na nemocenské pojištění placeného zaměstnavateli v roce 2010 a ponechat sazbu 2,3 %.

Dále se navrhuje, aby i v roce 2010 měli zaměstnavatelé nárok na odpočet poloviny náhrady mzdy při dočasné pracovní neschopnosti od pojistného, a to za všechny své zaměstnance, nikoliv jen za zaměstnance se zdravotním postižením.

K bodu 3

Jedná se o legislativně-technickou úpravu navazující na bod 4 (doplnění nového ustanovení § 15b).

K bodu 4

Pro rok 2010 se navrhuje zvýšení částky maximálního vyměřovacího základu zaměstnance a osoby samostatně výdělečně činné pro placení pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti. Cílem tohoto návrhu je zvýšení příjmů státního rozpočtu.

K bodu 5

Zrušuje se ustanovení upravující slevy na pojistném, a to s cílem zvýšení příjmů vyššími platbami pojistného.

K čl. X

V návaznosti na změnu v sazbách pojistného od roku 2011 se stanoví, že za období před rokem 2011 se použije dosavadní sazba, byť pojistné za toto období se bude odvádět ještě v roce 2011. V souvislosti s navrhovaným zrušením slev na pojistném se určuje poslední kalendářní měsíc, za který sleva na pojistném náleží.

K části sedmé – Změna zákona o státní sociální podpoře

K čl. XI

K bodu 1

Od 1. července 2009 zákonem č. 326/2009 Sb., o podpoře hospodářského růstu a sociální stability, se přechodně na dobu do 31. prosince 2010 zvýšil koeficient pro stanovení rozhodného příjmu v rodině pro nárok na příspěvek na dítě z 2,40 na 2,50 a zvýšila se výše přídatku na dítě o 50 Kč. Vzhledem k úsporným opatřením se od 1. ledna 2010 stanoví koeficient pro nárok na přídatku na dítě na 2,40 a zvýšení přídatku na dítě o 50 Kč nebude náležet.

K bodu 2

Podle současné právní úpravy je rodičovský příspěvek v závislosti na zvolené době poskytování vyplácen v pevných částkách, a to

- a) ve zvýšené výměře 11 400 Kč při péči o dítě do 2 let věku,
- b) v základní výměře 7 600 Kč při péči o dítě do 3 let věku,
- c) v základní výměře 7 600 Kč do 21 měsíců věku dítěte a následně ve snížené výměře 3 800 Kč do 4 let věku dítěte,
- d) v nižší výměře 3 000 Kč při péči o děti ve věku 7 – 15 let, jde-li o dítě dlouhodobě zdravotně postižené nebo dlouhodobě těžce zdravotně postižené.

Z důvodů úspory výdajů se navrhuje snížit výši rodičovského příspěvku, který bude náležet v době od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2010, na

- a) 10 260 Kč měsíčně, jde-li o rodičovský příspěvek ve zvýšené výměře,

- b) 6 840 Kč měsíčně, jde-li o rodičovský příspěvek v základní výměře,
- c) 3 420 Kč měsíčně, jde-li o rodičovský příspěvek ve snížené výměře,
- d) 2 700 Kč měsíčně, jde-li o rodičovský příspěvek v nižší výměře.

K bodu 3

Nárok na porodné má žena, která porodila dítě, nebo za stanovených podmínek otec dítěte nebo osoba, která převzala dítě do jednoho roku věku do trvalé péče nahrazující péči rodičů. Podle dosavadní právní úpravy náleží porodné, které je jednorázovou dávkou, ve výši 13 000 Kč. V rámci úsporných opatření se navrhuje snížit výši porodného v případě narození dítěte v roce 2010 na 10 000 Kč.

K čl. XII

K bodu 1

Vzhledem k tomu, že dávky státní sociální podpory se vyplácejí měsíčně pozadu (tj. např. za měsíc prosinec se dávka vyplácí v lednu následujícího roku), je třeba k odstranění pochybností výslovně stanovit, že přídavek na dítě a rodičovský příspěvek, jejichž výše se mění, náleží v dosavadní výši naposledy za prosinec 2009.

K bodu 2

V řadě případů dojde k uplatnění nároku na porodné v roce 2010, i když půjde o dítě narozené v roce 2009. Z důvodu zachování nároku podle předpisů účinných v době, kdy se dítě narodilo, a kdy byly splněny podmínky nároku na tuto dávku a z důvodu odstranění různých pochybností se stanoví, v jaké výši porodné na děti narozené před rokem 2010 náleží.

K bodu 3

Ukládá se úřadům práce povinnost, aby nově bez žádosti stanovily výši přídavku na dítě a výši rodičovského příspěvku.

K bodu 4

Změny výše přídavku na dítě a rodičovského příspěvku od 1. ledna 2010 budou oznámeny poživatelům (příjemcům) této dávky formou písemného sdělení (§ 154 správního řádu), které se nebude doručovat do vlastních rukou, z důvodů snížení administrativní zátěže a nákladů.

K bodu 5

Po uplynutí roku 2010, kdy bude náležet rodičovský příspěvek ve snížené výši, se stanoví, že v této výši bude vyplacen naposledy za prosinec 2010. Tato úprava je důsledkem

toho, že dávky státní sociální podpory jsou vypláceny měsíčně pozadu; jde o obdobnou situaci, která se uvádí v bodu 1.

K bodu 6

Po uplynutí roku 2010 se začne rodičovský příspěvek vyplácet ve výši, v jaké náležel před tímto obdobím; ustanovení zajišťuje, aby úřady práce úpravu výše rodičovského příspěvku provedly bez žádosti.

K bodu 7

Změna výše rodičovského příspěvku od ledna 2011 bude oznámena příjemcům této dávky sdělením (§ 154 správního řádu), které nebude doručováno do vlastních rukou, a to z důvodů snížení administrativní zátěže a nákladů.

K části osmé – Změna zákona o sociálních službách

K čl. XIII

Snížení výše příspěvku na péči podle zákona o sociálních službách osobám starším 18 let v I. a II. stupni závislosti je opatřením, které vychází z analýzy způsobu jeho využití, analýzy systému posuzování dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a současně z analýzy nákladovosti služeb sociální péče, které jsou pro osoby v této situaci vhodné. Tímto rozsahem snížení nedojde k zásadnímu snížení možnosti oprávněných osob zajistit si odpovídající rozsah péče.

K čl. XIV

Snížení výše příspěvku na péči ve stupni I a II se bude týkat i osob, které nárok na tento příspěvek nabyly před účinností tohoto zákona. V případě, že by nárok na příspěvek na péči zůstal u těchto osob zachován v původní výši, činil by dopad na straně úspor ve výdajích státního rozpočtu pouze cca 30 % z částky 2,1 mld. Kč, tj. cca 700 mil. Kč.

K části deváté – Změna zákona o nemocenském pojištění

K čl. XV

K bodům 1 a 3

Navrhuje se sjednotit výši peněžité pomoci v mateřství s výší ostatních dávek nemocenského pojištění navrhovanou pro rok 2010. Za tímto účelem se navrhuje upravit způsob výpočtu peněžité pomoci v mateřství tak, že se sníží zápočet výdělku pro účely stanovení denního vyměřovacího základu do první redukční hranice ze současných 100 % na 90 % a zároveň se sníží procentní sazba pro výpočet peněžité pomoci v mateřství ze současných 70 % na 60 %. Opatřením navrhovaným v bodu 1 bude denní vyměřovací základ při výpočtu peněžité pomoci v mateřství redukován stejně, jako denní vyměřovací základ při výpočtu nemocenského; opatření navrhované v bodu 3 věcně navazuje na opatření navrhované pro nemocenské v bodu 2. Uvedené snížení zápočtu výdělku do první redukční hranice se navrhuje i u vyrovnávacího příspěvku v těhotenství a mateřství. Náhrada ztráty příjmu z důvodu stanovené sociální události dávkou nemocenského pojištění bude v roce 2010 při stejném započitatelném příjmu stejně vysoká bez ohledu na druh sociální události.

K bodu 2

Pro rok 2010 se stanoví jednotná sazba výše nemocenského za kalendářní den, bez ohledu na dobu trvání dočasné pracovní neschopnosti. Tím by mělo dojít k výrazné úspoře výdajů na nemocenské.

K bodu 4

U ošetřovného se navrhuje zavedení obdobné třídenní karenční doby, jaká je u náhrady mzdy. Vzhledem k tomu, že ošetřovné náleží za kalendářní dny, bude nově náležet od 4. kalendářního dne trvání potřeby ošetřování (péče).

K čl. XVI

K bodům 1 a 3

Navrhovaná ustanovení věcně navazují na ustanovení bodů 1. až 3 návrhu novely zákona o nemocenském pojištění. Pro kalendářní rok 2010 je výpočet výše peněžité pomoci v mateřství a vyrovnávacího příspěvku v těhotenství a mateřství přizpůsoben výpočtu výše nemocenského a ošetřovného, a proto je třeba v situacích, kdy nárok na uvedené dávky přechází z roku 2009 do roku 2010, výši těchto dávek k 1. 1. 2010 znovu stanovit; totéž bude třeba učinit k 1. 1. 2011 v těch případech, kdy nárok na peněžitou pomoc v mateřství či vyrovnávací příspěvek v těhotenství a mateřství bude přecházet z kalendářního roku 2010 do roku 2011. To platí obdobně pro výši nemocenského.

K bodům 2 a 4

Navrhovaná ustanovení věcně navazují na ustanovení bodu 4. návrhu novely zákona o nemocenském pojištění, neboť obě opatření tam uvedená (zavedení třídenní karenční doby a navazující zkrácení podpůrčí doby o 3 dny) jsou navržena jako přechodná pouze pro rok 2010. Je proto nutno upravit postup v situaci, kdy potřeba ošetřování vznikne v roce 2009 a přesáhne do roku 2010, či vznikne v roce 2010 a přesáhne do roku 2011.

K části desáté – Změna zákona č. 206/2009 Sb.

K čl. XVII

Odložením účinnosti ustanovení týkajících se zavedení výplaty části příspěvku na péči ve stupni I ve formě poukázky nebo elektronického platebního prostředku, resp. po přechodnou dobu ve formě přímé úhrady za poskytnuté sociální služby, se zabrání komplikacím v realizaci výplaty snížené dávky v I. stupni příspěvku na péči. Odložení způsobu výplaty věcným způsobem o jeden rok současně umožní důkladně připravit tento způsob výplaty příspěvku na péči pro následující období.

K částem jedenácté a dvanácté – Změna zákona o zaměstnanosti a zákona o podpoře hospodářského růstu a sociální stability

K čl. XVIII a XIX

Navrhuje se zrušit zvýšení podpory v nezaměstnanosti, podpory při rekvalifikaci a prodloužení podpůrčí doby v nezaměstnanosti z důvodu úspory rozpočtových prostředků, a to včetně příslušných přechodných ustanovení.

K části třinácté - Změna zákona o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky

K čl. XX

K bodu 1

S cílem zamezit neefektivnímu vynakládání prostředků se zakazuje Všeobecné zdravotní pojišťovně (dále jen „VZP ČR“) stejně jako zaměstnaneckým pojišťovnám poskytovat nebo slibovat pojištěncům finanční nebo nefinanční odměny za změnu zdravotní pojišťovny nad rámec plnění, která jsou poskytována již stávajícím pojištěncům Pojišťovny, např. z fondu prevence. VZP ČR odpovídá za dodržování tohoto zákazu i tehdy, pokud by nábor pojištěnců byl realizován prostřednictvím třetích osob, např. zprostředkovatelů. Zákaz se vztahuje i na případy, kdy by byly tyto výhody hrazeny z jiných zdrojů než z veřejného zdravotního pojištění.

K bodu 2

Možnost uložit pokutu se rozšiřuje o další skutkovou podstatu spočívající v porušení zákazu poskytovat nebo slibovat jakékoliv odměny pojištěncům za změnu zdravotní pojišťovny.

K části čtrnácté - Změna zákona o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách

K čl. XXI

K bodu 1

S cílem zamezit neefektivnímu vynakládání prostředků se zakazuje zaměstnaneckým pojišťovnám poskytovat nebo slibovat pojištěncům finanční nebo nefinanční odměny za změnu zdravotní pojišťovny nad rámec plnění, která jsou poskytována již stávajícím pojištěncům zaměstnanecké pojišťovny např. z fondu prevence. Zdravotní pojišťovna odpovídá za dodržování tohoto zákazu i tehdy, pokud by nábor pojištěnců byl realizován prostřednictvím třetích osob, např. zprostředkovatelů. Zákaz se vztahuje i na případy, kdy by byly tyto výhody hrazeny z jiných zdrojů než z veřejného zdravotního pojištění.

K bodu 2

Obdobně jako v zákoně o Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR se rozšiřuje možnost uložit pokutu o další skutkovou podstatu, spočívající v porušení zákazu poskytovat nebo slibovat jakékoliv odměny pojištěncům za změnu zdravotní pojišťovny.

K části patnácté - Změna zákona o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění

K čl. XXII

K bodům 1 až 3

Navrhuje se zvýšit maximální roční vyměřovací základ pro pojistné na všeobecné zdravotní pojištění ze 48násobku na 72násobek průměrné mzdy.

K bodu 4

Navrhuje se stanovit vyměřovací základ pro platbu státu pevnou částkou v Kč. Dále se navrhuje, aby vláda měla možnost zvýšit, respektive změnit vyměřovací základ pro platbu státu svým nařízením na základě zohlednění podmínek obecně v tomto ustanovení popsanych.

K části šestnácté - Změna zákona o veřejném zdravotním pojištění

K čl. XXIII

K bodům 1 až 3

V případě, že přichází na český trh generikum, jehož výrobce, resp. držitel registrace nemá v úmyslu takový léčivý přípravek skutečně dodávat na český trh, nelze spravedlivě

požadovat, aby na takový léčivý přípravek byla skutečně nastavena úhrada podle § 39b odst. 5. Jestliže takový léčivý přípravek nebude dodáván na český trh není důvodné, aby takovému léčivému přípravku byla stanovena výše a podmínky úhrady.

K bodu 4

Z důvodu zajištění vyšší flexibility a efektivnosti nákupu léčivých přípravků, potravin pro zvláštní lékařské účely a zdravotnických prostředků se navrhuje umožnit jejich přímé nákupy zdravotními pojišťovnami. Potřeba centrálních objednávek se může týkat např. mimořádně vzácných a drahých léčivých přípravků, které jsou dodávány jen do vybraných zdravotnických zařízení.

K bodu 5

V rámci hrazené péče se nově upravuje poskytování očkovacích látek proti chřipce. Očkování proti chřipce je dnes hrazeno vybraným skupinám obyvatelstva na základě ustanovení v zákoně č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, a v zákoně č. 48/1997 Sb. Touto novelou dochází ke zpřehlednění rozsahu hrazeného očkování proti chřipce a jeho soustředění do zákona č. 48/1997 Sb. Do tohoto zákona principiálně patří úhrada očkovací látky proti chřipce mnohem spíše, než do zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví. Očkování proti chřipce pro vybrané skupiny obyvatelstva totiž nesplňuje podmínky pro povinný charakter tohoto očkování. Již vzhledem k tomu, že očkovány jsou jenom vybrané skupiny a nikoliv celé obyvatelstvo, nehrozí zde zásadní ohrožení epidemiologické situace v případě odmítnutí očkování proti chřipce ze strany některých občanů. Na rozdíl od jiných očkování, dnes určených jako povinná z hlediska ochrany veřejného zdraví, tak není nutné a vhodné občany pokutovat, pokud se rozhodnou nenechat se naočkovat očkovací látkou proti chřipce, byť hrazenou z veřejného zdravotního pojištění.

V oblasti indikací očkování proti chřipce se dále odstraňuje neodůvodněná nerovnost mezi obyvateli domovů pro seniory a mezi obyvateli domovů pro osoby se zdravotním postižením a domovů se zvláštním režimem. Zatímco v domovech pro seniory jsou dnes k očkování proti chřipce automaticky indikováni všichni obyvatelé, ve druhé skupině zařízení sociálních služeb je toto očkování hrazeno jen těm skupinám obyvatel, které splňují další podmínky (většinou chronické choroby). Navrhuje se režim těchto zařízení sjednotit a nadále očkovat všechny obyvatele vyjmenovaných zařízení sociálních služeb s pobytovými službami bez rozdílu.

Mezi hrazená očkování se zahrnuje i očkování a přeočkování proti pneumokokovým infekcím, je-li provedeno ve stanovených lhůtách.

Pro případ zvýšeného rizika a výskytu TBC se nově zahrnuje mezi hrazená očkování i dobrovolné přeočkování dětí proti tuberkulóze mezi jedenáctým a dvanáctým rokem věku, a to i přesto, že na základě doporučení světových i českých autorit bylo toto přeočkování vypuštěno z povinného očkovacího kalendáře podle předpisů o ochraně veřejného zdraví.

K bodu 6

Navrhovaná úprava § 39a odst. 4 prohlubuje úspory vyvolané včasným příchodem prvních období léčivého přípravku po vypršení patentové ochrany – generik. Zvyšují se nároky na snížení ceny u prvního generika uváděného na trh ze současných 20 % na 25 %. Zavádí se požadavek na další automatické snížení při příchodu druhého generika, a to o 10 %.

K bodu 7

Obdobná úprava jako v § 39a odst.4, se provádí i v § 39b odst. 4. Navrhovaná úprava promítá úspory z poklesu cen prvních generik do systému úhrady. Úspory vyvolané včasným příchodem prvních obdoba léčivého přípravku po vypršení patentové ochrany – generik. Po snížení ceny lze obdobně snížit úhrady u prvního generika uváděného na trh ze současných 20 % na 25 %. Zavádí se požadavek na další automatické snížení při příchodu druhého generika, a to o 10 %.

Cílem je, aby úspory pramenící z příchodu generika na český trh byly realizovány co nejdříve, nicméně aby nedocházelo k deformaci systému úhrad tím, že snížená úhrada by byla nastavena na úroveň generika, jež bylo v České republice nebo pro Českou republiku registrováno výrobcem bez úmyslu skutečně takový léčivý přípravek na český trh dodávat. V takovém případě by došlo ke snížení úhrady bez skutečného příchodu léčivého přípravku na český trh, a tak by došlo k nárůstu spoluúčasti pacienta bez možnosti přejít na jinou, hrazenou farmakoterapii právě na bázi tohoto generika. Doplnění ustanovení dotváří mechanismus, jak účelně bránit vlivu spekulativních registrací, včetně zavedení institutu odmítnutí závazku dodávat, který způsobí nestanovení úhrady, a nebo naopak, v případě, kdy závazek nebude odmítnut, zavedení sankce za jeho nedodržení.

K bodu 8

Úpravou § 39c odst. 2 písm. a) se zavádí presumpce dostupnosti prvního až třetího generika na trhu v ČR, neboť existence takových léčivých přípravků a potravin pro zvláštní lékařské účely vypovídá o situaci na trhu v tom smyslu, že není nadále akceptovatelné udržení relativně vysokých úhrad, jež byly nastaveny podle originálních léčiv. Proto je v těchto případech zapotřebí snížit úhradu s využitím cenových referencí i těchto generik, čímž lze dospět ke stanovení nižší úhrady.

K bodu 9

Navrhované doplnění § 39c novými odstavci 7 a 8 je jedním ze zásadních kroků pro zachování a prohloubení referenčního systému, který představuje zásadní opatření k hospodárnému a účelnému vynakládání finančních prostředků veřejného zdravotního pojištění. Jakékoliv narušení referenčního systému tím, že vedle sebe existují různé varianty téhož přípravku nebo přípravků účinkem srovnatelných, avšak s různými výšemi úhrady, znamená nerovné postavení na trhu, zvýhodňující jednoho ze soutěžitelů, které navíc souběžně deformuje chování pacientů, a může vést k čerpání nákladnějšího léčivého přípravku s náhodně vyšší úhradou, a tedy k plýtvání finančními prostředky veřejného zdravotního pojištění. Z těchto důvodů návrh obsahuje fixaci základní úhrady na období mezi dvěma (každoročními) revizemi, přičemž tuto fixovanou úhradu lze i v tomto období změnit, jestliže vyjdou najevo informace opravňující předpoklad značných úspor z prostředků veřejného zdravotního pojištění, nebo v případě, kdy by situace na trhu bude vyžadovat změnu. Navrhované ustanovení úzce souvisí rovněž s úpravou § 39l a navrhovaným § 39p, neboť dojde-li ke změně základní úhrady, ukládá se ihned povinnost Ústavu odstranit rozdíly v konkrétních úhradách léčivých přípravků a potravin pro zvláštní lékařské účely tak, aby všechny měly v co nejkratší době shodně stanovenou úhradu na základě takto upravené základní úhrady.

K bodům 10 a 11

Úprava § 39f odst. 3 a 39i odst. 1 písm. a) je dalším ze zásadních opatření vedoucích k hospodárnému fungování systému veřejného zdravotního pojištění. Zdravotním pojišťovnám, jako účastníkům řízení, se nově umožňuje, aby v případě, kdy držitel registrace nenechal stanovit správně maximální cenu léčivého přípravku nebo potraviny pro zvláštní lékařské účely tím, že porušil nebo nesplnil své oznamovací povinnosti, samy požádaly o nápravu tím, že navrhnou stanovení nebo snížení takové maximální ceny. Opatření je plně v souladu se směrnicí ES 89/105/EHS. Bez snížení dostupnosti a kvality farmakoterapie tak systém zabezpečuje snížení nevhodného vynakládání prostředků veřejného zdravotního pojištění na předražená léčiva nebo potraviny pro zvláštní lékařské účely.

K bodu 12

Úpravou § 39l odst. 4 se zakotvuje povinnost provádět veškeré druhy revize systému úhrad, a to jak pravidelné, tak revize ve zrychleném řízení nebo mimořádné revize, ve společném řízení podle § 140 správního řádu tak, aby zůstal zachován referenční systém bez odchylek způsobených různou dobou posuzování.

K bodu 13

K § 39o:

Ke zjednodušení a odstranění zbytečných nákladů spojených s doručováním písemností v řízeních týkajících se cen a výše a podmínek úhrad léčivých přípravků a potravin pro zvláštní lékařské účely se stanoví podmínky pro doručování na elektronickou adresu, včetně doručování na takovou adresu v zahraničí. Hlavním cílem navrhované změny je nezbytnost odstranit pochyby o dni právní moci rozhodnutí ve lhůtách uložených správním úřadům zákonem. Pochyby o okamžiku právní moci rozhodnutí ve spojení s ustanovením určujícím účinnost od 1. dne následující měsíce po měsíci, kdy rozhodnutí o maximální ceně nebo o výši a podmínkách úhrady se stalo pravomocné, způsobuje škody a značné náklady jak pacientům, tak zdravotnickým zařízením případy neodvratitelné retroaktivity dodatečného snížení nebo zvýšení úhrady. Jestliže se ze služeb držitele poštovní licence správní úřad včas nedozví, že rozhodnutí bylo doručeno, nemůže jej včas zveřejnit a předat zdravotnickým zařízením. Praxe potvrdila, že zejména při písemném doručování do zahraničí byl Ústav dodatečně upravit úhrady retroaktivně až o několik týdnů zpětně. Při snížení úhrady vznikají škody zdravotnickým zařízením, při zvýšení pacientům. Pochyby o dni doručení a právní moci rozhodnutí v krátce nastavených termínech, které Ústavu zbývají pro publikaci účinného rozhodnutí, lze odstranit pouze formou veřejné vyhlášky.

K § 39p

Navrhuje se zvláštní zrychlené řízení, které má minimalizovat na co nejkratší dobu neodůvodněné rozdíly ve výši a podmínkách úhrady v zásadě terapeuticky zaměnitelných přípravků, v tomto případě dojde-li ke změně základní úhrady. Stav, kdy jsou v rámci referenční skupiny (nebo s ohledem na § 39c odst. 4 léčivé látky) stanoveny odlišné úhrady zejména na základě různých výší základní úhrady, nelze považovat za uspokojivý. Dlouhodobě reálně existující různé výše úhrad léčivých přípravků jedné referenční skupiny, resp. léčivé látky může způsobit nerovné podmínky na trhu a jako takový je tento stav

nežádoucí. Řešením musí být pružné a rychlé odstranění případných rozdílů v rámci periodické revize systému. I když jde o řízení svojí podstatou omezené a jednodušší než standardní řízení o stanovení výše a podmínek úhrady, jeví se jako žádoucí ponechat účastníkům řízení možnost vznést námitky vůči připravovanému rozhodnutí prvostupňového orgánu. S možností uplatnění návrhů souvisí i navrhované omezení oprávnění účastníků navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy na 7 dní od zahájení řízení. Obdobně jako v § 39g odst. 6 jde o řízení z celkově zkrácenou dobou 30 dní, pro něž je nezbytná úprava doby, po kterou mohou účastníci podávat své návrhy. Doba je shodně jako v § 39g odst. 6 omezena na 7 dní, přičemž může být rozhodnutím prvostupňového orgánu prodloužena.

Ačkoliv tedy zákon dále výslovně neuvádí další kritéria pro zpracování periodické revize systému v těchto případech, nelze odhlédnout od dalších citovaných ustanovení a úmyslu zákonodárce v případě citovaného zákona, stejně jako ústavního principu rovnosti, zakotveného v celé řadě dalších zákonných norem, a proto správní uvážení Ústavu, kdy v zákonem stanoveném období 1 roku tuto změnu úhrad provede, je omezeno, v tomto případě i výslovně navrhovaným zrychleným řízením. Existence rozdílů ve stanovených úhradách vyplývající z nových zjištění o výši základní úhrady proto musí být jedním z kritérií, posuzovaných při přípravě pravidelné revize systému tak, aby doba případné difference byla minimalizována na nejnižší možnou míru. V případech, kdy vlivem nových skutečností může dojít k neoprávněnému zvýhodnění nebo znevýhodnění jednoho ze soutěžitelů stanovením odlišné výše nebo podmínek úhrady, bude nezbytné lhůty pro provedení pravidelné revize systému skutečně zkrátit na nezbytné minimum.

Zjednodušené a zkrácené řízení pak výslovně uvádí provedení revize v případě změny fixované základní úhrady dle § 39c odst. 12 se všemi v zásadě terapeuticky zaměřitelnými léčivými přípravky v minimální době nejvýše do 30 kalendářních dnů.

K čl. XXIV

Kromě již zmíněných důvodů pro přechodná ustanovení předkladatel navrhuje vzhledem k protikrizovým opatřením jednorázové mimořádné snížení cen a úhrad léčivých přípravků a potravin pro zvláštní lékařské účely o 7 %. Toto mimořádné opatření odůvodněné nutností zachovat finanční stabilitu systému veřejného zdravotního pojištění sice přináší ex lege zásah do cenotvorby a struktury úhrad léčivých přípravků a potravin pro zvláštní lékařské účely, ale nejde o opatření v evropských zemích neobvyklé. Toto opatření je zároveň koncipováno jako opatření dočasné, omezené na období jednoho roku, a to pouze u těch skupin léčiv, u kterých nedošlo k přehodnocení cen a úhrad léčiv podle nového systému platného od 1.1.2008. Spočívá v:

- a) jednorázovému snížení úhrad léčivých přípravků a potravin pro zvláštní lékařské účely,
- b) jednorázovému snížení regulovaných maximálních cen
- c) jednorázovému snížení ohlašovaných nejvyšších cen u léčivých přípravků hrazených z veřejného zdravotního pojištění a neregulovaných cenou výrobce a jejich dočasné zafixování.

Návrh v bodě 5 odráží ustanovení směrnice 89/105/EHS ohledně cenového moratoria, zejména popis postupu státních autorit a posuzování výjimečných případů, kdy lze žádat o výjimku.

K části sedmnácté – Účinnost

K čl. XXV

Účinnost zákona je navržena k 1. lednu 2010, což souvisí s novým rozpočtovým rokem a s předpokládanou účinností zákona o státním rozpočtu na rok 2010. Současně se navrhují tyto výjimky:

- a) Posun v účinnosti sazby daně u tabákových výrobků, jejíž nabytí se navrhuje prvním dnem čtvrtého kalendářního měsíce následujícího po vyhlášení zákona, je navržen s ohledem na ustanovení § 118a v zákoně o spotřebních daních, které upravuje postup subjektů při změně sazeb spotřební daně u cigaret. Navrhovaná úprava účinnosti navýšení sazeb spotřební daně z tabákových výrobků byla do novely zahrnuta především z důvodu zachování právní jistoty a plynulosti výrobního procesu odběratelů tabákových nálepek. Ustanovení § 118a upravuje režim nakládání s tabákovými nálepkami a cigaretami v období před změnou sazby spotřební daně u této komodity. Z důvodu regulace předzásobení se cigaretami v době před zvýšením sazby spotřební daně je zavedeno tzv. přechodné období, ve kterém jsou odběratelé tabákových nálepek povinni dodržovat zákonem stanovená pravidla. Délka přechodného období je v zákoně o spotřebních daních nastavena na tři měsíce. Právě z těchto důvodů je nutné posunout účinnost ustanovení, kterým se sazba daně zvyšuje
- b) Opatření v zákoně o zaměstnanosti, která mají nabýt účinnosti dnem 1. listopadu 2009 a trvat do konce roku 2010, se navrhuje zrušit tak, aby vůbec účinnosti nenabyla; z toho důvodu se navrhuje, aby příslušné části tohoto návrhu nabyly účinnosti již dnem vyhlášení.

V Praze dne 21. září 2009

Jan F i s c h e r, v. r.
předseda vlády

Eduard J a n o t a, v. r.
ministr financí

Petr Š i m e r k a, v. r.
ministr práce a sociálních věcí

Dana J u r á s k o v á, v. r.
ministryně zdravotnictví

